

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Leszek Kulik
Sędziowie	SSA Janusz Sulima SSO del. Leszek Wojgienica (spr.)
Protokolant	Barbara Mosiej

przy udziale Anny Malczyk - Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2013 r. sprawy: **P. Ł., P. K. (1),**

K. C., P. Z., S. T. i A. M. (2)

oskarżonych z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i in.

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora na korzyść oskarżonych P. Ł., P. K. (1), K. C., P. Z. i A. M. (2) i niekorzyść oskarżonego S. T. oraz obrońców oskarżonych: **P. Ł., P. K. (1), K. C., P. Z., S. T.**

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 23 stycznia 2013 r. sygn. akt III K 107/10

I. Zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. K. (1) zmienia w ten sposób, że:

a/ z czynu ciągłego przypisanego oskarżonemu w pkt X eliminuje zachowanie z dnia 01 kwietnia 2009 roku (tiret 24), w czynie przypisanym w tiret 26 przyjmuje, że został on popełniony w dniu 04 kwietnia 2009 roku, wagę amfetaminy stanowiącej przedmiot tego czynu przyjmuje na 1 kilogram, jej cenę zakupu na kwotę 8500 zł, zaś cenę sprzedaży P. Ł. na kwotę 9500 zł, wagę ogólną amfetaminy stanowiącej przedmiot przestępstwa ciągłego obniża o 1500 gramów ustalając, że było jej 13,245 kilograma, nadto w czynie opisanym w tiret 27 (popełnionym dnia 08 kwietnia 2009 roku) w miejsce użytego w dopełniaczu liczby pojedynczej rzeczownika „amfetaminy” wprowadza rzeczownik „marihuany”, przestępstwo to kwalifikuje z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, te przepisy przyjmuje za podstawę skazania, zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepisy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu

obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, a wymierzoną karę pozbawienia wolności łagodzi do wymiaru 2 (dwóch) lat;

b/ w opisie czynu ciągłego i składających się na ten czyn zachowań eliminuje zwroty „nie mniej niż” i „co najmniej”;

c/ w pkt XX obniża wysokość środka karnego w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa do kwoty 135.080 (stu trzydziestu pięciu tysięcy osiemdziesięciu) zł;

II. Zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. Ł. zmienia w ten sposób, że:

a/ uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności z pkt IX;

b/ z czynu ciągłego przypisanego oskarżonemu w pkt VII eliminuje zachowanie z dnia 01 kwietnia 2009 roku (tiret 2), w czynie przypisanym w tiret 3 przyjmuje, że został on popełniony w dniu 04 kwietnia 2009 roku, wagę amfetaminy stanowiącej przedmiot tego czynu przyjmuje na 1 kilogram, a jej wartość na kwotę 9500 zł, wagę ogólną amfetaminy stanowiącej przedmiot przestępstwa ciągłego obniża o 1500 gramów ustalając, że było jej 20,535 kilograma, czyn ten kwalifikuje z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, te przepisy przyjmuje za podstawę skazania, zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepisy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, a wymierzoną karę pozbawienia wolności łagodzi do wymiaru 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy;

c/ w opisie czynu ciągłego przypisanego w pkt VII i składających się na ten czyn zachowań eliminuje zwroty „nie mniej niż” i „co najmniej”;

d/ czyn przypisany oskarżonemu w pkt VIII kwalifikuje z art. 299 § 1 kk i ten przepis przyjmuje za podstawę skazania i wymiaru kary, zaś wymierzoną karę pozbawienia wolności łagodzi do 6 (sześciu) miesięcy;

e/ na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego P. Ł. kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy;

III. Zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K. C. zmienia w ten sposób, że:

a/ końcową datę czynu ciągłego przypisanego oskarżonemu w pkt XI przyjmuje na dzień 01 czerwca 2009 roku, z czynu tego eliminuje zachowanie z dnia 01 kwietnia 2009 roku (tiret 7), w zachowaniu opisanym w tiret 8 przyjmuje, że miało ono miejsce w dniu 04 kwietnia 2009 roku, wagę amfetaminy stanowiącej przedmiot tego czynu przyjmuje na 1 kilogram, a jej wartość na kwotę 8500 zł, wagę ogólną amfetaminy stanowiącej przedmiot czynu ciągłego obniża o 1500 gramów ustalając, że było jej 7,630 kilograma, czyn ten kwalifikuje z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, te przepisy przyjmuje za podstawę skazania, zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepisy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, a wymierzoną karę pozbawienia wolności łagodzi do wymiaru 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy;

b/ w opisie czynu ciągłego przypisanego w pkt XI i składających się na ten czyn zachowań eliminuje zwroty „nie mniej niż” i „co najmniej”;

b/w pkt XXI obniża wysokość środka karnego przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa do kwoty 98.150 (dziewięćdziesięciu ośmiu tysięcy stu pięćdziesięciu) zł;

IV. Zaskarżony wyrok w stosunku do S. T. zmienia w ten sposób, że:

a/ uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności z pkt XV;

b/ w ramach czynu przypisanego oskarżonemu w pkt XIV uznaje go za winnego tego, że w dniu 30 maja 2009 roku, w B., w zamiarze uczestnictwa w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych czynił przygotowania do przestępstwa kwalifikowanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w ten sposób, że złożył u P. K. (1) zamówienie na zakup amfetaminy o wadze 3 kilogramów, to jest przestępstwa kwalifikowanego z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za ów czyn na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i wymierza karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

c/ czyn przypisany oskarżonemu w pkt XIII kwalifikuje z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 4 § 1 kk, te przepisy przyjmuje za podstawę skazania, zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepisy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 4 § 1 kk, a wymierzoną karę pozbawienia wolności łagodzi do wymiaru 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy;

d/ na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego S. T. kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. Zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. Z. zmienia w ten sposób, że z opisu czynu ciągłego przypisanego mu w pkt XII i składających się na ten czyn zachowań eliminuje zwroty „nie mniej niż” i „nie mniejszą niż”, czyn ten kwalifikuje z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. art. 4 § 1 kk, te przepisy przyjmuje za podstawę skazania, za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepisy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, zaś wymierzoną za ten czyn karę pozbawienia wolności łagodzi do wymiaru 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy;

VI. Zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego A. M. (2) zmienia w ten sposób, że przypisany mu w pkt XVI czyn kwalifikuje z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. art. 4 § 1 kk, te przepisy przyjmuje za podstawę skazania, zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepisy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym stosownie do treści opublikowanej w Dz.U. Nr 179 poz. 1485 z 2005 roku) w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, nadto eliminuje z opisu czynu zwroty „nie mniej”, „nie mniejszej”;

VII. W pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

VIII. Obciąża oskarżonych P. Ł., P. K. (1), K. C., P. Z., S. T. wydatkami postępowania odwoławczego po 1/6 części oraz opłatami:

a/ S. T. w kwocie 1900 zł;

b/ P. Ł. w kwocie 6.600 zł;

c/ K. C. w kwocie 600 zł;

d/ P. Z. w kwocie 400 zł;

e/ P. K. (1) w kwocie 2.600 zł łącznie za obie instancje;

IX. Oskarżonego A. M. (2) zwalnia od kosztów sądowych postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

1/ P. Ł. został oskarżony o to, że:

I. w nieustalonym okresie do czerwca 2009 r. w B., W. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził P. K. (1), K. C., P. Z., A. S., Z. S., I. M. oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od 1 kwietnia 2009 roku do 01 czerwca 2009 roku w B., Ł. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając sam oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że nabył od innych osób łącznie nie mniej niż 22 kg 035 grama amfetaminy, a następnie zakupione narkotyki zbył innym osobom, celem ich dalszej sprzedaży oraz udzielił odpłatnie ich odbiorcom konsumentom, a ponadto wprowadził do obrotu 400 gram kokainy, czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie i wprowadzenia do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych poprzez złożenie zamówienia u różnych osób na zakup 10 kg 500 gram amfetaminy i 100 gram kokainy, przyjęcie telefoniczne zamówienia na dostawę 10 kg marihuany K. K. (1) i tak:

- w nieustalonych dniach w okresie od marca do 01.06.2009 r. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych poprzez zakup 2 –krotnie po 5 kg amfetaminy w cenie 6,5 tyś za 1 kg, od K. K. (1),

- w dniu 01.04.2009 r. zakupił 1 kg amfetaminy za kwotę 9.5000 zł. od P. K. (1) celem dalszej odsprzedaży,

- w dniach 03-04.04.2009 r. zakupił 1,5 kg amfetaminy za kwotę 13.500 zł. od P. K. (1) celem dalszej odsprzedaży,

- w dniu 20 kwietnia 2009 r. zakupił 1 kg amfetaminy od P. K. (1) za kwotę 9.500 zł. celem dalszej odsprzedaży,

- w dniu 23 kwietnia 2009 r. zakupił 1,5 kg mfetaminy od P. K. (1) za kwotę 14.000 zł, celem dalszej odsprzedaży,

- w nieustalonym dniu od 5 do 11 maja 2009 r. zakupił 1 kg amfetaminy od P. K. (1) za kwotę 8.400 zł. celem dalszej odsprzedaży,

- w nieustalonym dniu od 5 do 11 maja 2009 r. zakupił 1,5 kg amfetaminy od P. K. (1) za cenę 15.000 zł. celem dalszej odsprzedaży, po czym z powodu złej jakości narkotyku zwrócił 600 gram,

- w dniu 12 maja 2009 r. udzielił 20 gram nieustalonego narkotyku K. K. (2),

- w dniu 23 maja 2009 r. udzielił 20 gram nieustalonego narkotyku K. K. (2),

- w okresie od 25 do 26 maja 2009 r. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych poprzez zakup 1,5 kg amfetaminy od K. K. (1) celem dalszej odsprzedaży nieustalonym osobom,

- w nieustalonym dniu przed dniem 31 maja 2009 r. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych poprzez zakup 1 kg nieustalonego narkotyku,

- w nieustalonym dniu marca 2009 r. na trasie C.- K. dokonał sprzedaży 100 gram kokainy o wartości 14.000 zł. S. J., którą zakupił od K. K. (1),

- w nieustalony dniu marca 2009 r. w okolicy R. dokonał sprzedaży 150 gram kokainy o wartości 21.000 zł. S. J., którą zakupił od K. K. (1),

- w nieustalonym dniu na przełomie kwietnia i maja 2009 r. dokonał sprzedaży co najmniej 150 gram kokainy o wartości 21.000 zł. S. J., którą zakupił od K. K. (1),

- w dniu 1 czerwca 2009 r. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych poprzez zakup 3 kg i 35 gramów amfetaminy od P. K. (1), a następnie przewoził celem odsprzedaży nieustalonym osobom, po czym został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 57 ust. 2 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. w okresie od maja 2009 roku do 01 czerwca 2009 roku w Ł. działając w porozumieniu ze S. J. i K. T. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności związane z przyjęciem na rachunek bankowy M. T., do którego pełnomocnictwo posiadała K. T., środków płatniczych w kwocie 1.000 zł. pochodzących od S. J., stanowiących korzyści związane z popełnieniem przez niego czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu środków odurzających, z zamiarem utrudnienia stwierdzenia przestępczego ich pochodzenia i wykrycia, a następnie wypłaceniu ich w dniu 01.06.2009 r. przez K. M.,

tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k.

2/ P. K. (1) został oskarżony o to, że:

IV. w nieustalonym okresie do czerwca 2009 r. w B., W. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził K. C., P. Ł., P. Z., A. S., Z. S., I. M. oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

V. w okresie od marca 2008 roku do czerwca 2009 roku w B., W. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że nabył od innych osób łącznie nie mniej niż 11.965 gram amfetaminy, 945 gram marihuany, 390 sztuk tabletek extassy, a następnie narkotyki te zbył innym ustalonym osobom, celem ich dalszej sprzedaży łącznie 11.285 gram amfetaminy, 698 gram marihuany i 340 sztuk tabletek extassy oraz udzielił odpłatnie ich odbiorcom – konsumentom łącznie 432 gramy amfetaminy, 241 gram marihuany i 20 sztuk tabletek extasy, i tak:

- w okresie od lipca 2008 r. do lipca 2009 r. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. C. 40 gram amfetaminy, w cenie 30-40 zł za 1 gram,

- w okresie od czerwca do października 2008 r. wprowadził do obrotu 30 gram amfetaminy poprzez sprzedaż Z. S. po 5 gram miesięcznie w cenie 30 zł za 1 gram,

- w nieustalonym dniu w okresie sierpień-wrzesień 2008 r. zakupił 50 gram nieustalonego narkotyku w cenie 15 zł za 1 gram od nieustalonej osoby ps. (...), a następnie dokonał odsprzedaży Z. S.,

- w nieustalonym dniu w okresie wrzesień-październik 2008 r. zakupił 100 tabletek extasy w cenie 4,5 zł za sztukę od nieustalonej osoby ps. (...), a następnie dokonał odsprzedaży Z. S.,
- w nieustalonym dniu w październiku 2008 r. uczestniczył w obrocie poprzez zakup od K. C. 50 gram marihuany i 50 gram amfetaminy, a następnie dokonał odsprzedaży 50 gram marihuany i 35 gram amfetaminy Z. S. w cenie po 19 zł za 1 gram marihuany i 17 zł za 1 gram amfetaminy,
- w okresie od lipca 2008 r. do maja 2009 r., w tym w dniu 12.04.2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 10-15 gram marihuany oraz 10 tabletek extasy w cenie 8-9 zł za sztukę osobie o ps. (...),
- w okresie od lipca 2008 r. do sierpnia 2009 r., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 15 gram marihuany osobie o ps. (...),
- w okresie od lipca 2008 r. do sierpnia 2009 r., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 20 gram amfetaminy osobie o ps. (...),
- w okresie od 21.11.2008 r. do 07.02.2009 r. dokonał zakupu od K. C. co najmniej 645 gram marihuany, 680 gram amfetaminy, 240 sztuk tabletek extasy, a następnie dokonał sprzedaży w/w ilości narkotyków Z. S., celem dalszej odsprzedaży,
- w okresie od listopada 2008 r. do lipca 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 10 gram marihuany i 15 gram amfetaminy bliżej nieustalonej osobie ps. (...) w cenie 30 zł za 1 gram,
- w okresie od listopada 2008 r. do lipca 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 30 gram amfetaminy M. D. ps. (...) i 20 gram amfetaminy nieustalonej osobie z okolic S.,
- w okresie od listopada 2008 r. do lipca 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił bliżej nieustalonej osobie ps. (...) 15 gram marihuany w cenie 30 zł za 1 gram i co najmniej 15 gram amfetaminy w cenie 30-40 zł za 1 gram,
- w okresie od grudnia 2008 r. do 01.06.2010 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 20 gram amfetaminy w cenie 40 zł za 1 gram S. T.,
- w dniu 05.03.2009 r. zakupił od K. C. 150 gram amfetaminy,
- w okresie od stycznia 2009 r. do września 2009 r., w tym w dniu 11.04.2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 15 gram marihuany w cenie 20-30 zł za 1 gram T. K. ps. (...),
- w dniu 19 marca 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazał 3 gramy marihuany nieustalonej osobie o imieniu R., celem odsprzedaży innym osobom,
- w dniu 20.03.2009 r. zakupił od K. C. 50 gram marihuany za kwotę 950 zł.,
- w dniu 27 marca 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazał 1 gram amfetaminy A. K. celem odsprzedaży K. K. (3),
- w dniach 27-28.03.2009 r. zakupił 0,5 kg amfetaminy od K. C. a następnie zbył S. T. za kwotę 5.500 zł. celem dalszej odsprzedaży,
- w dniu 29 marca 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazał 0,5 grama narkotyku A. K. celem odsprzedaży,

- w nieustalonych dniach w okresie marzec- kwiecień 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 5-7 gram marihuany osobie ps. (...),
- w nieustalonych dniach w okresie od stycznia 2009 r. do lipca 2009 r., w tym w dniu 01 kwietnia 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 20 gram marihuany D. S. ps. (...),
- w nieustalonych dniach w okresie od stycznia 2009 r. do lipca 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 10 gram marihuany i 5 gram amfetaminy osobie ps. (...),
- w dniu 01.04.2009 r. zakupił 1 kg amfetaminy za kwotę 8.5000 zł. od K. C. a następnie zbył P. Ł. celem dalszej odsprzedaży,
- w dniu 02 kwietnia 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazał 1 gram amfetaminy A. K. celem odsprzedaży,
- w dniach 03-04.04.2009 r. zakupił 1,5 kg amfetaminy za kwotę 12.500 zł. od K. C., a następnie dokonał odsprzedaży P. Ł.,
- w dniu 08.04.2009 r. zakupił 100 gram marihuany od K. C. za kwotę 1.900 zł.,
- w dniu 08 kwietnia 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 1 gram amfetaminy nieustalonej osobie o imieniu P.,
- w nieustalonych dniach w okresie od lipca 2008r do lipca 2009r. w tym w dniu 09.04.2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił łącznie 20 gram amfetaminy osobie o imieniu R. pseudonim (...),
- w dniu 10.04.2009r. zakupił 50 sztuk tabletek extassy po 4,5 zł za sztukę od K. C.,
- w dniach 10-12.04.2009 r. zakupił 0,5 kg amfetaminy od K. C. za kwotę 4.000 zł.,
- w dniach 17 kwietnia 2009 r., 22 kwietnia 2009r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 2 gramy marihuany i nieustalonej ilości amfetaminy osobie o imieniu Ł. ps. (...),
- w dniu 19 kwietnia 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 2 gramy nieustalonego narkotyku za kwotę 80 zł. osobie o pseudonimie (...),
- w dniu 20 kwietnia 2009 r. zakupił 1 kg i 50 gram amfetaminy od K. C. za kwotę 9.750 zł, a następnie dokonał odsprzedaży 1 kg amfetaminy P. Ł. za kwotę 9.500 zł.,
- w dniu 21 kwietnia 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 1 gram amfetaminy K. L. ps. (...),
- w dniu 23 kwietnia 2009 r. zakupił 1 kg i 500 gram amfetaminy od K. C. za kwotę 13.000 zł, a następnie dokonał odsprzedaży P. Ł.,
- w dniu 24 kwietnia 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 1 gram amfetaminy bliżej nieustalonej osobie o ps. (...),
- w dniu 25 kwietnia 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 1 gram amfetaminy P. D. ps. (...),
- w dniu 01 maja 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazał 0,5 grama amfetaminy A. K. celem odsprzedaży K. K. (3),
- w dniu 02 maja 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazał 2,5 grama amfetaminy A. K. celem odsprzedaży K. K. (3),

- w dniu 05 maja 2009r. zakupił 2 kg amfetaminy od K. C. za kwotę 17.000 zł,
- w dniu 05 maja 2009 r. złożył zamówienie na 1 kg amfetaminy i w ten sposób czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych,
- w nieustalonym dniu od 5 do 11 maja 2009 r. wprowadził do obrotu poprzez sprzedaż 1 kg amfetaminy P. Ł. za kwotę 8.400 zł.,
- w nieustalonym dniu od 5 do 11 maja 2009 r. wprowadził do obrotu poprzez sprzedaż 1,5 kg amfetaminy P. Ł. o wartości 15.000 zł. po czym z powodu złej jakości narkotyku przyjął zwrot 600 gram,
- w dniu 21 maja 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił 5 gram narkotyku bliżej nieustalonej osobie o ps. (...),
- w dniu 01 czerwca 2009 r. w W. za pośrednictwem K. C. zakupił od nieustalonej osoby 3035 gram amfetaminy za cenę 22.500 zł., a następnie dokonał odsprzedaży P. Ł.,
- w okresie od marca 2008r. do sierpnia 2009r. w tym w dniach 30.04.2009 r., 03.05.2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił P. E. ps. (...) 50 gram amfetaminy za kwotę 900 zł.,
- w okresie od czerwca 2008 r. do września 2009 r. w tym w dniach 08.04.2009r., 09.04.2009 r, 14.04.2009 r., 19.05.2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 40 gram amfetaminy Ł. E. ps. (...),
- w okresie j.w. w tym w dniach 11-12.04.2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 40 gram amfetaminy T. E. ps. (...),
- w okresie od listopada 2008 r. do czerwca 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 15 gram marihuany i 15 gram amfetaminy S. A. w cenie 40 zł za 1 gram,
- w okresie od marca 2008 r. do września 2009 r., w tym w dniach 17.03.2009 r., 20.03.2009 r., 04.04.2009 r., 08.04.2009 r., 13.04.2009 r., 16.04.2009 r., 19.04.2009 r., 19.04.2009 r., 25.04.2009 r., 05.05.2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił 40 gram amfetaminy i 40 gram marihuany W. W.,
- w okresie od czerwca 2009 r. do września 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił K. S. 25 gram amfetaminy w cenie 40 zł. za 1 gram i 25 gram marihuany w cenie 30 zł. za 1 gram,
- w okresie od 05 marca 2009 r. do 30.05.2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił nieustalonym osobom 33 gramy amfetaminy, 59 gramy marihuany, 10 tabletek extasy, 63,5 grama nieustalonego narkotyku,

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3/ K. C. został oskarżony o to, że:

VI. w nieustalonym okresie do czerwca 2009 r. w B., W. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził P. K. (1), P. Ł., P. Z., A. S., Z. S., I. M. oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

VII. w okresie od marca 2008 roku do 21 maja 2009 roku w B., W., B. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, wprowadził do obrotu i uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, o łącznej ilości nie mniej niż 12 kg 105 gram amfetaminy, 845 gram marihuany, 290 sztuk tabletek extassy, czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych 1.130 gram nieustalonych narkotyków i tak:

- w okresie od marca 2008 r. do października 2008 r. wprowadzał do obrotu amfetaminę poprzez sprzedaż P. K. (1) po 20 gram miesięcznie za cenę 400 zł, t.j. łącznie 140 gram amfetaminy,

- w nieustalonym dniu w październiku 2008 r. wprowadził do obrotu amfetaminę poprzez sprzedaż P. K. (1) 50 gram marihuany i 50 gram amfetaminy, celem odsprzedaży,

- w okresie od 21.11.2008 r. do 07.02.2009 r. dokonał sprzedaży P. K. (1) co najmniej 645 gram marihuany, 680 gram amfetaminy, 240 sztuk tabletek extassy, celem dalszej odsprzedaży,

- w dniu 05.03.2009 r. wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających poprzez sprzedaż P. K. (1) 150 gram amfetaminy, celem odsprzedaży,

- w dniu 20.03.2009 r. wprowadził do obrotu poprzez sprzedaż P. K. (1) 50 gram marihuany za kwotę 950 zł., celem odsprzedaży,

- w dniach 27-28.03.2009 r. wprowadził do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowych poprzez sprzedaż 0,5 kg amfetaminy P. K. (1) za kwotę 5.500 zł. celem odsprzedaży,

- w dniu 01.04.2009 r. wprowadził do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowych poprzez sprzedaż 1 kg amfetaminy za kwotę 8.500 zł. P. K. (1),

- w dniach 03-04.04.2009 r. wprowadził do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowych poprzez sprzedaż 1,5 kg amfetaminy za kwotę 12.500 zł. P. K. (1),

- w dniu 08.04.2009 r. wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających poprzez sprzedaż 100 gram marihuany P. K. (1) za kwotę 1900 zł.,

- w dniu 10.04.2009 r. wprowadził do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowych poprzez sprzedaż 50 sztuk tabletek extassy po 4,5 zł za sztukę P. K. (1),

- w dniu 10-12.04.2009 r. wprowadził do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowych poprzez sprzedaż 0,5 kg amfetaminy P. K. (1) za kwotę 4.000 zł. ,

- w dniach 17-18.04.2009 r. uczestniczył w obrocie poprzez zakup od P. Z. 1 kg i 50 gram amfetaminy, a następnie w dniu 20.04.2009 r. wprowadził do obrotu poprzez sprzedaż P. K. (1) za kwotę 9.750 zł,

- w dniu 23.04.2009 r. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych poprzez zakup 1,5 kg amfetaminy od P. Z. za kwotę 12.500 zł. a następnie zbył P. K. (1) za kwotę 13.500 zł.,

- w dniu 5.05. 2009 r. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych poprzez zakup 2 kg amfetaminy od P. Z. za kwotę 16.000 zł. , a następnie zbył P. K. (1) za kwotę 17.000 zł. ,

- w dniu 5.05.2009 przyjął zamówienie od P. K. (1) na 1 kg amfetaminy za cenę 7.000 zł. i przekazał je P. Z. i w ten sposób czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych,

- w dniu 21.05.2009 r. posiadał 130 gram nieustalonego narkotyku i w ten sposób czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych,

- w dniach 30.05-01.06.2009 r. pośredniczył w zakupie przez P. K. (1) 3 kg 35 gram amfetaminy od nieustalonej osoby za kwotę 22.500 zł.,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

4/ P. Z. został oskarżony o to, że:

VIII. w nieustalonym okresie do czerwca 2009 r. w W., B. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził K. C., P. Ł., P. K. (1), Z. S., A. S., I. M. oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z wprowadzaniem do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

IX. w okresie od 17 kwietnia 2009 roku do 05 maja 2009 roku wW. w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając sam oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że nabył od innych osób łącznie nie mniej niż 4 kg 550 gram amfetaminy, a następnie zakupione narkotyki zbył K. C., celem ich dalszej sprzedaży P. K. (1) i P. Ł. , i tak:

- w dniu 17-18 kwietnia 2009 r. wprowadził do obrotu 1 kg i 50 gram amfetaminy poprzez sprzedaż K. C. za cenę 7.500 -8.000 zł. celem dalszej odsprzedaży,

- w dniu 23 kwietnia 2009 r. wprowadził do obrotu 1,5 kg amfetaminy poprzez sprzedaż K. C. za kwotę 12.500 zł. celem dalszej odsprzedaży,

- w dniu 05 maja 2009 r. wprowadził do obrotu 2 kg amfetaminy poprzez sprzedaż K. C. za kwotę 16.000 zł. celem dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. w okresie od września 2007 roku do stycznia 2009 roku w W. w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37, w porozumieniu z innymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że wprowadził do obrotu 60 gram amfetaminy i 100 gram marihuany, poprzez sprzedaż S. A. za kwotę 6.400 zł. celem dalszej odsprzedaży nieustalonym osobom,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

5/ S. T. został oskarżony o to, że:

XI. w okresie od 27 marca 2009 roku do 28 marca 2009 roku w okolicach B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37, w porozumieniu z innymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych, w ten sposób, że nabył od P. K. (1) 500 gram amfetaminy za kwotę 5.500 zł., celem dalszej odsprzedaży nieustalonym osobom,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

XII. w dniu 30 maja 2009 r. w B. czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych i podzegał P. K. (1) do wprowadzenia znacznej ilości substancji psychotropowych do obrotu, w ten sposób, że złożył zamówienie na zakup 3 kg amfetaminy,

tj. o czyn z art. 57 ust. 2 w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 k.k. ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

6/ K. T. została oskarżona o to, że:

XIII. w okresie od maja 2009 roku do 01 czerwca 2009 roku w Ł. działając w porozumieniu z inną osobą i P. Ł. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podjęła czynności związane z przyjęciem na rachunek bankowy M. T., do którego posiadała pełnomocnictwo, środków płatniczych w kwocie 1.000 zł. pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przez P. Ł. czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu środków odurzających, z zamiarem utrudnienia stwierdzenia przestępczego ich pochodzenia i wykrycia, a następnie w/w środki wypłaciła w dniu 01.06.2009 r.,

tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k.

7/ T. S. został oskarżony o to, że:

XIV. w nieustalonym dniu w okresie od kwietnia do 01 czerwca 2009 r. w Ł., Z. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił pomocy K. K. (1) do uczestnictwa w obrocie substancjami psychotropowymi w postaci amfetaminy, ten sposób, że przejął, a następnie spłacił dług P. Ł. wobec K. K. (1) w wysokości 33.000 zł. z tytułu zakupu 5 kg amfetaminy, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

8/ A. M. (2) został oskarżony o to, że:

XV. w okresie od listopada 2008 r. do 24 stycznia 2009 r. w K., H. i K., w krótkich odstępach czasu, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r., uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając sam oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że nabył od Z. S. łącznie nie mniej niż 90 gram amfetaminy o wartości rynkowej nie mniejszej niż 3600 zł, a następnie 45 gram tych substancji psychotropowych przekazał innym osobom, celem ich dalszej sprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2013 roku, w sprawie III K 107/10:

I. Oskarżonego **P. Ł.** uniewinniono od czynu zarzucanego mu w punkcie **I aktu oskarżenia**.

II. Oskarżonego **P. K. (1)** uniewinniono od czynu zarzucanego mu w punkcie **IV aktu oskarżenia**.

III. Oskarżonego **K. C.** uniewinniono od czynu zarzucanego mu w punkcie **VI aktu oskarżenia**.

IV. Oskarżonego **P. Z.** uniewinniono od czynu zarzucanego mu w punkcie **VIII aktu oskarżenia**.

V. Oskarżoną **K. T.** uniewinniono od czynu zarzucanego jej w punkcie **XIII aktu oskarżenia**.

VI. Oskarżonego **T. S.** uniewinniono od popełnienia czynu zarzucanego mu w punktach **XIV aktu oskarżenia**.

VII. Oskarżony **P. Ł.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie **II aktu oskarżenia** został uznany za winnego tego, że w okresie od marca 2009 roku do 1 czerwca 2009 roku w B., Ł. i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając samodzielnie oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od innych osób łącznie nie mniej niż 22,035 kilograma amfetaminy i 400 gram kokainy oraz 1 kilogram nieustalonego narkotyku, celem ich dalszej odsprzedaży oraz złożył zamówienia u różnych osób na zakup kolejnych 10,5 kilograma amfetaminy i 100 gram kokainy oraz przyjął telefoniczne zamówienia na dostawę K. K. (1) 10 kilogramów marihuany, a także udzielił odpłatnie ustalonej osobie łącznie 40 gram amfetaminy, i tak:

- w nieustalonych dniach w okresie od marca 2009 roku do dnia 1 czerwca 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że dwukrotnie kupił od K. K. (1) każdorazowo po 5 kilogramów amfetaminy w cenie 6.500 złotych za 1 kilogram, tj. łącznie za kwotę 32.500 złotych, celem dalszej odsprzedaży,

- w dniu 1 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od P. K. (1) celem dalszej odsprzedaży 1 kilogram amfetaminy za kwotę 9.500 złotych,

- w dniach od 3 do 4 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od P. K. (1) celem dalszej odsprzedaży 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę 13.500 złotych,

- w dniu 20 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od P. K. (1) celem dalszej odsprzedaży 1 kilogram amfetaminy za kwotę 9.500 złotych,

- w dniu 23 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od P. K. (1) celem dalszej odsprzedaży 1,5 kilogram amfetaminy za kwotę 14.000 zł,

- w nieustalonym dniu w okresie od 5 do 11 maja 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od P. K. (1) celem dalszej odsprzedaży 1 kilogram amfetaminy za kwotę 8.400 złotych,

- w nieustalonym dniu w okresie od 5 do 11 maja 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od P. K. (1) celem dalszej odsprzedaży 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę 15.000 złotych, po czym z powodu złej jakości narkotyku zwrócił sprzedającemu 600 gram tego narkotyku,

- w dniu 12 maja 2009 roku udzielił odpłatnie K. K. (2) 20 gram nieustalonego narkotyku w nieustalonej cenie,

- w dniu 23 maja 2009 roku udzielił odpłatnie K. K. (2) 20 gram amfetaminy w nieustalonej cenie,

- w okresie od 25 do 26 maja 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od K. K. (1) celem dalszej odsprzedaży nieustalonym osobom 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę co najmniej 9.750 złotych,

- w nieustalonym dniu przed dniem 31 maja 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od nieustalonej osoby celem dalszej odsprzedaży nieustalonym osobom 1 kilogram nieustalonego narkotyku za nieustaloną kwotę,

- w nieustalonym dniu w marcu 2009 roku na trasie C. - K. sprzedał S. J. 100 gram kokainy o wartości 14.000 zł, którą uprzednio nabył od K. K. (1),

- w nieustalonym dniu w marcu 2009 roku w okolicy R. sprzedał S. J. 150 gram kokainy o wartości 21.000 złotych, którą uprzednio nabył od K. K. (1),

- w nieustalonym dniu na przełomie kwietnia i maja 2009 roku sprzedał S. J. co najmniej 150 gram kokainy o wartości co najmniej 21.000 złotych, którą uprzednio nabył od K. K. (1),

- w dniu 1 czerwca 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od P. K. (1) celem dalszej odsprzedaży nieustalonym osobom 3,035 kilograma amfetaminy o wartości 22.500 złotych,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który został skazany na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzono mu karę **8 (ośmiu) lat** pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze **300 (trzystu) stawek** dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę po **100 (sto)** złotych.

VIII. Oskarżony **P. Ł.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie **III aktu oskarżenia** został uznany za winnego tego, że w okresie od maja 2009 roku do 1 czerwca 2009 roku w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podjął czynności związane z przyjęciem na rachunek bankowy M. T., do którego pełnomocnictwo posiadała K. T., środków płatniczych w kwocie 1.000 złotych pochodzących od ustalonej osoby, stanowiących korzyści związane z popełnieniem przez niego czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu środków odurzających, z zamiarem utrudnienia stwierdzenia przestępczego ich pochodzenia i wykrycia, a następnie wypłaceniu ich w dniu 1 czerwca 2009 roku przez K. T., tj. czynu z art. 299 § 1 i 5 k.k., za który został skazany na podstawie art. 299 § 1 i 5 k.k., a na podstawie art. 299 § 5 k.k. wymierzono mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności.

IX. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego **P. Ł.** karę łączną **8 (ośmiu) lat** pozbawienia wolności.

X. Oskarżonego **P. K. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie **V aktu oskarżenia** uznano za winnego tego, że w okresie od stycznia 2008 roku do czerwca 2009 roku w W., B., W. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, samodzielnie oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że nabył od innych osób łącznie nie mniej niż 14,745 kilogramów amfetaminy, 745 gram marihuany, 390 sztuk tabletek extasy, a następnie narkotyki te sprzedał innym ustalonym osobom, celem ich dalszej odsprzedaży, złożył zamówienie na 1 kilogram nieustalonego narkotyku celem dalszej odsprzedaży oraz udzielił odpłatnie indywidualnym odbiorcom – konsumentom łącznie 350,5 grama amfetaminy, 180 gram marihuany i 10 sztuk tabletek extasy i tak:

- w okresie od marca 2008 roku do października 2008 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że w półtoramiesięcznych odstępach czasu kupował od K. C. amfetaminę każdorazowo

w ilościach po 20 gram za cenę 20 złotych za 1 gram, tj. łącznie co najmniej 100 gram amfetaminy, w sumie za kwotę co najmniej 2.000 złotych, celem dalszej odsprzedaży,

- w okresie od lipca 2008 roku do lipca 2009 roku wielokrotnie udzielił odpłatnie P. C. środka psychotropowego w postaci amfetaminy, każdorazowo w ilości po 1 gram, łącznie w ilości 40 gram w cenie po 30 złotych za 1 gram, tj. w sumie za kwotę 1.200 złotych,

- w okresie od maja 2008 roku do października 2008 roku uczestniczył w obrocie substancjami psychotropowymi poprzez sprzedaż Z. S. po 5 gram amfetaminy miesięcznie w cenie po 30 złotych za 1 gram, tj. w sumie 30 gram amfetaminy za kwotę 900 złotych,

- w nieustalonym dniu w okresie sierpień - wrzesień 2008 roku uczestniczył w obrocie substancjami psychotropowymi w ten sposób, że nabył od nieustalonej osoby o pseudonimie (...) 50 gram amfetaminy w cenie po 15 złotych za 1 gram, w sumie za kwotę 750 złotych, a następnie dokonał jej odsprzedaży Z. S.,

- w nieustalonym dniu w okresie wrzesień - październik 2008 roku uczestniczył w obrocie substancjami psychotropowymi w ten sposób, że nabył od nieustalonej osoby o pseudonimie (...) 100 tabletek extasy w cenie po 4,5 złotego za sztukę, w sumie za kwotę 450 złotych, a następnie dokonał ich odsprzedaży Z. S.,

- w nieustalonym dniu w październiku 2008 roku uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w ten sposób, że nabył od K. C. 50 gram marihuany i 50 gram amfetaminy w cenie po 16 złotych za 1 gram amfetaminy i po 19 złotych za 1 gram marihuany, łącznie za kwotę 2.700 złotych, a następnie dokonał odsprzedaży 50 gram marihuany i 35 gram amfetaminy Z. S. w tej samej cenie, tj. łącznie za kwotę 1.510 złotych,

- w okresie od lipca 2008 roku do maja 2009 roku udzielił odpłatnie osobie o pseudonimie (...) co najmniej 10 gram marihuany w cenie co najmniej po 30 złotych za 1 gram oraz 10 tabletek extasy w cenie co najmniej po 8 złotych za sztukę, łącznie za kwotę co najmniej 380 złotych,

- w okresie od lipca 2008 roku do sierpnia 2009 roku udzielił odpłatnie osobie o pseudonimie (...) co najmniej 15 gram marihuany w cenie co najmniej po 30 złotych za 1 gram, łącznie za kwotę co najmniej 450 złotych,

- w okresie od lipca 2008 roku do sierpnia 2009 roku udzielił odpłatnie osobie o pseudonimie (...) co najmniej 20 gram amfetaminy w cenie co najmniej po 30 złotych za 1 gram, łącznie za kwotę 600 złotych,

- w okresie od 21 listopada 2008 roku do 7 lutego 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od K. C. co najmniej 645 gram marihuany, 680 gram amfetaminy, 240 sztuk tabletek extasy, a następnie dokonał ich sprzedaży Z. S. w cenie co najmniej po: 17 złotych za 1 gram marihuany, 26 złotych za gram amfetaminy i 4,5 złotych za tabletkę ekstazy, łącznie za kwotę co najmniej 29.725 złotych,

- w okresie od listopada 2008 roku do lipca 2009 roku udzielił odpłatnie bliżej nieustalonej osobie o pseudonimie (...) około 10 gram marihuany i 15 gram amfetaminy w cenie co najmniej po: 30 zł za 1 gram amfetaminy i 26 złotych za 1 gram marihuany, łącznie za kwotę co najmniej 690 złotych,

- w okresie od listopada 2008 roku do lipca 2009 roku wielokrotnie udzielił odpłatnie M. D. pseudonim (...) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy każdorazowo w ilości po 1 gram, łącznie 30 gram amfetaminy w cenie co najmniej po 30 złotych za 1 gram oraz nieustalonej osobie z okolic (...) gram amfetaminy w cenie co najmniej po 30 złotych za 1 gram, łącznie za kwotę co najmniej 1.500 złotych,

- w okresie od listopada 2008 roku do lipca 2009 roku wielokrotnie udzielił odpłatnie bliżej nieustalonej osobie o pseudonimie (...) co najmniej 15 gram marihuany w cenie co najmniej po 30 złotych za 1 gram i co najmniej 15 gram amfetaminy w cenie co najmniej po 30 złotych za 1 gram, łącznie za kwotę co najmniej 900 złotych,

- w okresie od grudnia 2008 roku do 1 czerwca 2009 roku wielokrotnie udzielił odpłatnie S. T. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 20 gram w cenie 40 złotych, łącznie za kwotę co najmniej 800 złotych,
- w dniu 5 marca 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że celem dalszej odsprzedaży nabył od K. C. 150 gram amfetaminy w cenie co najmniej po 16 złotych za 1 gram, łącznie za kwotę co najmniej 2.400 złotych,
- w okresie od stycznia 2009 roku do września 2009 roku udzielił odpłatnie T. K. pseudonim (...) łącznie 15 gram marihuany w cenie co najmniej po 20 złotych za 1 gram, łącznie za kwotę co najmniej 300 złotych,
- w dniu 20 marca 2009 roku uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w ten sposób, że celem dalszej odsprzedaży nabył od K. C. 50 gram marihuany za kwotę 950 złotych,
- w dniu 27 marca 2009 roku za pośrednictwem A. K. udzielił odpłatnie K. K. (3) 1 gram amfetaminy za kwotę co najmniej 30 złotych ,
- w dniach 27-28 marca 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od K. C. 0,5 kg amfetaminy, którą następnie sprzedał S. T. za kwotę 5.500 złotych,
- w dniu 29 marca 2009 roku za pośrednictwem A. K. udzielił odpłatnie K. K. (3) 0,5 gram amfetaminy za kwotę co najmniej 15 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie marzec - kwiecień 2009 roku wielokrotnie udzielił odpłatnie nieustalanej osobie o pseudonimie (...) środka odurzającego w postaci marihuany, każdorazowo w ilościach od 0,5 grama do 1 grama, łącznie w ilości co najmniej 5 gram w cenie po 30 złotych za 1 gram, w sumie za kwotę co najmniej 150 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie od stycznia 2009 roku do lipca 2009 roku udzielił odpłatnie D. S. pseudonim (...) co najmniej 20 gram marihuany w cenie co najmniej po 20 złotych za gram, łącznie za kwotę co najmniej 400 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie od stycznia 2009 roku do lipca 2009 roku udzielił odpłatnie nieustalanej osobie o pseudonimie (...) łącznie co najmniej 10 gram marihuany i 5 gram amfetaminy w cenie co najmniej po: 20 złotych za 1 gram marihuany i po 30 złotych za 1 gram amfetaminy, w sumie za kwotę co najmniej 350 złotych,
- w dniu 1 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od K. C. 1 kilogram amfetaminy za kwotę 8.500 złotych, którą następnie sprzedał P. Ł. za kwotę 9.500 złotych ,
- w dniu 2 kwietnia 2009 roku za pośrednictwem A. K. udzielił odpłatnie K. K. (3) 1 gram amfetaminy za kwotę co najmniej 30 złotych,
- w dniach 3 – 4 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od K. C. 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę 12.500 złotych, którą następnie sprzedał P. Ł. za cenę 13.500 złotych,
- w dniu 8 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że celem dalszej odsprzedaży nabył od K. C. 100 gram amfetaminy za kwotę 1.900 złotych,
- w nieustalonych dniach w okresie od lipca 2008 roku do lipca 2009 roku w tym w dniu 9 kwietnia 2009 roku wielokrotnie odpłatnie udzielił nieustalanej osobie o imieniu R. pseudonim (...) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, każdorazowo w ilości po 1 gram, łącznie w ilości co najmniej 20 gram w cenie co najmniej po 30 złotych za 1 gram, tj. w sumie za kwotę co najmniej 600 złotych oraz nieustaloną ilość amfetaminy o nieznannej wartości,

- w dniu 10 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że celem dalszej odsprzedaży nabył od K. C. 50 sztuk tabletek extasy po 4,5 złotych za sztukę, łącznie za kwotę 225 złotych,
- w dniach 10 - 12 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że celem dalszej odsprzedaży nabył od K. C. 0,5 kilograma amfetaminy za kwotę 4.000 złotych,
- w dniu 20 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że celem dalszej odsprzedaży nabył od K. C. 1,050 kilograma amfetaminy za kwotę 9.750 złotych, a następnie zbył 1 kilogram tej amfetaminy P. Ł. za kwotę 9.500 złotych,
- w dniu 23 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że celem dalszej odsprzedaży nabył od K. C. 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę 13.000 złotych, a następnie dokonał jej odsprzedaży P. Ł. za cenę 14.000 złotych,
- w okresie od maja 2008 roku do dnia 25 kwietnia 2009 roku wielokrotnie udzielił nieodpłatnie P. D. pseudonim (...) substancję psychotropową w postaci amfetaminy w nieznannej ilości i wartości,
- w dniu 1 maja 2009 roku za pośrednictwem A. K. udzielił odpłatnie K. K. (3) 0,5 grama amfetaminy za kwotę co najmniej 15 złotych,
- w dniu 2 maja 2009 roku za pośrednictwem A. K. udzielił odpłatnie K. K. (3) 2,5 grama amfetaminy za kwotę co najmniej 45 złotych,
- w dniu 5 maja 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że celem dalszej odsprzedaży nabył od K. C. 2 kilogramy amfetaminy za kwotę 17.000 złotych,
- w dniu 5 maja 2009 roku uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że złożył zamówienie na dostarczenie mu celem dalszej odsprzedaży 1 kilograma amfetaminy,
- w nieustalonym dniu w okresie od 5 do 11 maja 2009 roku uczestniczył obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. Ł. 1 kilogram amfetaminy za kwotę 8.400 złotych,
- w nieustalonym dniu w okresie od 5 do 11 maja 2009 roku uczestniczył obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. Ł. 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę 15.000 złotych, po czym z powodu złej jakości tego narkotyku przyjął od ww. osoby zwrot 600 gram amfetaminy,
- w dniu 1 czerwca 2009 roku w W. uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że za pośrednictwem K. C. kupił od nieustalonej osoby 3,035 kilograma amfetaminy za kwotę 22.500 złotych, a następnie dokonał jej odsprzedaży P. Ł. za tą samą kwotę,
- w okresie od marca 2008 roku do sierpnia 2009 roku wielokrotnie udzielił odpłatnie P. E. pseudonim (...) środek psychotropowy w postaci amfetaminy, każdorazowo po 1 gram, łącznie co najmniej 40 gram amfetaminy w cenie po 40 złotych za 1 gram, w sumie za kwotę co najmniej 1.600 złotych,
- w okresie od czerwca 2008 roku do września 2009 roku wielokrotnie udzielił odpłatnie Ł. E. pseudonim (...) środek psychotropowy w postaci amfetaminy, każdorazowo w ilościach od 0,5 do 1 grama, łącznie co najmniej 40 gram w cenie po 40 złotych za 1 gram, w sumie za kwotę co najmniej 800 złotych,
- w okresie od czerwca 2008 roku do września 2009 roku udzielił odpłatnie T. E. pseudonim (...), co najmniej 30 gram amfetaminy w cenie co najmniej po 40 złotych za 1 gram, w sumie za kwotę co najmniej 900 złotych,

- w okresie od listopada 2008 roku do czerwca 2009 roku wielokrotnie udzielił odpłatnie S. A. środka odurzającego w postaci marihuany, w ilościach po 1 gram i w cenie po 40 złotych za 1 gram, raz w ilości 5 gram za kwotę 120 złotych oraz środka psychotropowego w postaci amfetaminy, w ilościach po 1 gram i w cenie po 40 złotych za 1 gram, raz w ilości 5 gram za kwotę 120 złotych, łącznie 15 gram marihuany i 15 gram amfetaminy, łącznie za kwotę 1.040 złotych,

- w okresie od stycznia 2008 roku do września 2009 roku wielokrotnie udzielił odpłatnie W. W. pseudonim (...), środka odurzającego w postaci marihuany, w ilościach od 0,5 do 2 gram i w cenie po 30 złotych za 1 gram oraz środka psychotropowego w postaci amfetaminy, w ilościach od 0,5 do 2 grama i w cenie po 40 złotych za 1 gram, łącznie co najmniej 40 gram marihuany i 40 gram amfetaminy, w sumie za kwotę co najmniej 3.000 złotych,

- w okresie od czerwca 2009 roku do września 2009 roku wielokrotnie udzielił K. S. łącznie 25 gram amfetaminy w cenie po 40 złotych za 1 gram i 25 gram marihuany w cenie po 30 złotych za 1 gram, łącznie za kwotę 1.550 złotych,

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i został skazany na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzono mu karę **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze **100 (stu) stawek** dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę po **100 (sto) złotych**.

XI. Oskarżony **K. C.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie **VII aktu oskarżenia** został uznany za winnego tego, że w okresie od marca 2008 roku do 21 maja 2009 roku w B., W., B. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył, a następnie sprzedał ustalonej osobie nie mniej niż 9,130 kilograma amfetaminy, 745 gram marihuany, 290 sztuk tabletek extasy oraz pośredniczył przy sprzedaży 3,035 kilograma amfetaminy, a także przyjął zamówienie na dostarczenie innej osobie 1 kilograma amfetaminy oraz czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. 130 gram nieustalonych narkotyków i tak :

- w okresie od marca 2008 roku do października 2008 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że w odstępach półtoramiesięcznych sprzedawał P. K. (1) amfetaminę każdorazowo w ilościach po 20 gram za cenę po 20 złotych za 1 gram, tj. łącznie co najmniej 100 gram amfetaminy, w sumie za kwotę co najmniej 2.000 złotych,

- w nieustalonym dniu w październiku 2008 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych i środków odurzających w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 50 gram marihuany i 50 gram amfetaminy w cenie po 16 złotych za 1 gram amfetaminy i po 19 złotych za 1 gram marihuany, w sumie za kwotę 2.700 złotych,

- w okresie od 21 listopada 2008 roku do 7 lutego 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) co najmniej 645 gram marihuany, 680 gram amfetaminy, 240 sztuk tabletek extasy w cenie co najmniej po : 17 złotych za 1 gram marihuany, 26 złotych za gram amfetaminy i 4,5 złotych za tabletkę ekstazy, w sumie za kwotę co najmniej 29.725 złotych,

- w dniu 5 marca 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 150 gram amfetaminy w cenie co najmniej po 16 złotych za 1 gram, łącznie za kwotę co najmniej 2.400 złotych,

- w dniu 20 marca 2009 roku uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 50 gram marihuany za kwotę 950 złotych,

- w dniach 27-28 marca 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 0,5 kilograma amfetaminy za kwotę 5.500 złotych,

- w dniu 1 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 1 kilogram amfetaminy za kwotę 8.500 złotych,

- w dniach 3 – 4 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę 12.500 złotych,

- w dniu 8 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 100 gram amfetaminy za kwotę 1.900 złotych,

- w dniu 10 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 50 sztuk tabletek extasy po 4,5 złotych za sztukę, łącznie za kwotę 225 złotych,

- w dniach 10-12 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 0,5 kilograma amfetaminy za kwotę 4.000 złotych,

- w dniach 17-18 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że sprzedał P. K. (1) 1,050 kilograma amfetaminy za kwotę 9.750 złotych,

- w dniu 23 kwietnia 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od P. Z. 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę 12.500 złotych, po czym narkotyki te sprzedał P. K. (1) za kwotę 13.500 złotych,

- w dniu 5 maja 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że nabył od P. Z. 2 kilogramy amfetaminy za kwotę 16.000 złotych, a następnie narkotyki te zbył P. K. (1) za kwotę 17.000 złotych,

- w dniu 5 maja 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że przyjął od P. K. (1) zamówienie na dostarczenie mu 1 kilograma amfetaminy za cenę 7.000 złotych, a następnie przekazał je dalej do realizacji P. Z.,

- w dniu 21 maja 2009 roku posiadał w celu dalszej odsprzedaży 130 gram nieustalonego narkotyku, czym czynił przygotowania do uczestniczenia w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych lub środków odurzających,

- w dniach 30 maja - 1 czerwca 2009 roku uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że pośredniczył w zakupie przez P. K. (1) od nieustalonej osoby 3,035 kilograma amfetaminy za kwotę 22.500 złotych,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i został skazany na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzono mu karę **7 (siedmiu) lat** pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze **200 (dwustu) stawek** dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę po **100 (stu) złotych**.

XII. Oskarżony **P. Z.** w ramach czynów zarzuconych mu w punktach **IX i X aktu oskarżenia** został uznany za winnego tego, że w okresie od września 2007 roku do 5 maja 2009 roku w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, samodzielnie oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że nabył od innych nieustalonych osób łącznie nie mniej niż 4,610 kilograma amfetaminy i 100 gram marihuany, a następnie zakupione narkotyki zbył K. C., celem ich dalszej sprzedaży P. K. (1) i P. Ł., i tak:

- w okresie od września 2007 roku do stycznia 2009 roku w krótkich odstępach czasu kilkakrotnie sprzedał S. A. łącznie 60 gram amfetaminy i 100 gram marihuany w cenach po 20 złotych za gram każdego z tych narkotyków, łącznie za kwotę 3.200 złotych, celem dalszej ich odsprzedaży,

- w dniach 17-18 kwietnia 2009 roku sprzedał K. C. 1,050 kilograma amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 7.500 złotych, celem dalszej jej odsprzedaży,

- w dniu 23 kwietnia 2009 roku sprzedał K. C. 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę 12.500 złotych, celem dalszej jej odsprzedaży,

- w dniu 5 maja 2009 roku sprzedał K. C. 2 kilogramy amfetaminy za kwotę 16.000 złotych, celem dalszej jej odsprzedaży,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i został skazany na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzono mu karę **4 (czterech) lat** pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze **100 (stu) stawek** dziennych ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę po **100 (sto) złotych**.

XIII. Oskarżony **S. T.** został uznany za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie **XI aktu oskarżenia**, za który został skazany na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzono mu karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze **80 (osiemdziesiąt) stawek** dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę po **100 (sto) złotych**.

XIV. Oskarżony **S. T.** w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie **XII aktu oskarżenia** został uznany za winnego tego, że w dniu 30 maja 2009 roku w B., wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że złożył u P. K. (1) zamówienie na zakup 3 kilogramów amfetaminy, tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za ów czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii został skazany i wymierzono mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności.

XV. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego **S. T.** karę łączną **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności.

XVI. Oskarżonego **A. M. (2)** w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie **XV aktu oskarżenia** uznano za winnego tego, że w okresie od listopada 2008 roku do 24 stycznia 2009 roku w K., H. i K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, samodzielnie oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że nabył od Z. S. łącznie nie mniej niż 90 gram amfetaminy o wartości rynkowej nie mniejszej niż 3.600 złotych, a następnie 45 gram tych substancji

psychotropowych przekazał innym osobom, celem ich dalszej odsprzedaży, tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za ów czyn został skazany na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., a na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzono mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze **50 (pięćdziesięciu) stawek** dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę po **50 (pięćdziesiąt)** złotych.

XVII. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 72 § 1 pkt 5 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **A. M. (2)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i zobowiązano go do powstrzymania się od używania środków odurzających.

XVIII. Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zobowiązano oskarżonego **A. M. (2)** do poddania się leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej prowadzącym leczenie lub rehabilitację osób uzależnionych od narkotyków oraz oddano go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

XIX. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego **P. Ł.** przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w punkcie VII części dyspozytywnej wyroku w kwocie 56.000 zł (pięćdziesiąt sześć tysięcy złotych).

XX. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego **P. K. (1)** przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w punkcie X części dyspozytywnej wyroku w kwocie 148.580 zł (sto czterdzieści osiem tysięcy pięćset osiemdziesiąt złotych).

XXI. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego **K. C.** przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w punkcie XI części dyspozytywnej wyroku w kwocie 110.650 zł (sto dziesięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt złotych).

XXII. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego **P. Z.** przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w punkcie XII części dyspozytywnej wyroku w kwocie 39.200 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy dwieście złotych).

XXIII. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego **A. M. (2)** przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w punkcie XVI części dyspozytywnej wyroku w kwocie 1.800 zł (tysiąc osiemset złotych).

XXIV. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. oskarżonym: **P. Ł.** od dnia 1 czerwca 2009 roku do dnia 21 grudnia 2010 roku, **P. K. (1)** od dnia 15 września 2009 roku do dnia 17 marca 2010 roku, **P. Z.** od dnia 31 marca 2010 roku do dnia 20 grudnia 2010 roku, **K. C.** od dnia 15 września 2009 roku do dnia 24 grudnia 2010 roku, **S. T.** od dnia 27 października 2009 roku do dnia 15 kwietnia 2010 roku - przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

XXV. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu **A. M. (2)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 28 września 2009 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny.

XXVI. Kosztami procesu w części uniewinniającej obciążono Skarb Państwa.

XXVII. Zasądzono na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat od oskarżonych:

- P. Ł. 6.600 zł (sześć tysięcy sześćset złotych),

- K. C. 4.600 zł (cztery tysiące sześćset złotych),
- P. K. (1) i P. Z. po 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych),
- S. T. 1.900 zł (tysiąc dziewięćset złotych),
- A. M. (2) 800 (osiemset złotych)

i obciążono ww. oskarżonych pozostałymi wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie, w częściach im przypadających.

Apelacje od tego wyroku wniosli:

- 1/ prokurator (k.9321-9328);
- 2/ obrońca oskarżonego S. T. (k. 9290 – 9294);
- 3/ obrońca oskarżonego P. Ł. (k. 9297-9303);
- 4/ obrońca oskarżonego P. K. (1) (k. 9306-9312);
- 5/ obrońca oskarżonego P. Z. (k. 9315-9317);
- 6/ obrońca oskarżonego K. C. (k. 9931-9332).

Prokurator Okręgowy w Białymstoku na podstawie art. 425 §1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i środkach karnych na niekorzyść oskarżonych P. Ł., P. K. (1), K. C., P. Z., S. T. i A. M. (2), na podstawie art. 427§1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 1 i 4 kpk zarzucając:

1. obrazę przepisu prawa materialnego, a w szczególności art.4 § 1 kk poprzez niewskazanie tego przepisu obok prawidłowo powołanego przepisu art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. jako podstawy skazania i wymiaru kary oskarżonych P. Ł., P. K. (1), K. C., P. Z., S. T. i A. M. (2) za czyny przypisane tym oskarżonym kolejno w pkt. VII/X/XI/XII/XIII/XIV i XVI zaskarżonego wyroku;
2. obrazę przepisu prawa materialnego, a w szczególności art.45 § 1 kk poprzez brak orzeczenia obligatoryjnego przepadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z czynu opisanego w pkt. XI aktu oskarżenia przypisanego oskarżonemu S. T. w pkt. XIII zaskarżonego wyroku w kwocie 5500 zł wobec tego oskarżonego;
3. obrazę przepisu prawa materialnego, a w szczególności art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. w zw. z art.4 § 1 kk poprzez brak orzeczenia obligatoryjnej grzywny w związku ze skazaniem w pkt. XIV zaskarżonego wyroku oskarżonego S. T. za czyn opisany w pkt. XII aktu oskarżenia, po dokonaniu zmiany kwalifikacji prawnej tego czynu.

Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie art. 437 § 2 kpk autor tej apelacji złożył wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- 1/ powołanie art.4 § 1 kk w podstawach skazania i wymiaru kary oskarżonych: P. Ł., P. K. (1), K. C., P. Z., S. T. i A. M. (2) za czyny z art.56 ust.3 ustawy z dnia 27.07.2005r. w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 01 kwietnia 2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych ustaw, przypisane tym oskarżonym kolejno w punktach VII, X, XI, XII, XIII, XIV i XVI zaskarżonego wyroku,
- 2/ orzeczenie przepadku równowartości korzyści majątkowej w kwocie 5500 zł w odniesieniu do czynu XI aktu oskarżenia przypisanego oskarżonemu S. T. w pkt. XIII zaskarżonego wyroku;

3/ wymierzenie grzywny w wysokości 80 stawek po 20zł każda obok kary pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt. XII aktu oskarżenia przypisany oskarżonemu S. T. w pkt. XIV zaskarżonego wyroku, a następnie orzeczenie kary łącznej grzywny w wysokości 80 stawek po 100 zł każda.

W toku rozprawy odwoławczej prokurator zmodyfikował kierunek środka odwoławczego w zakresie zarzutu oznaczonego nr I oświadczając, że w tej części apelacja została wniesiona na korzyść oskarżonych, rozszerzył zarzuty apelacji o zarzut obrazy art. 413 § 1 pkt 2 kpk postulując wskazanie jako daty czynu z pkt XIII - dnia 28 marca 2009 roku, a nadto poprzez ustalenie, że przedmiotem czynu z pkt X jest marihuana, a nie amfetamina.

Obrońca oskarżonego P. Ł. na podstawie art. 425 §1-3 kpk w zw. z art. 444 kpk zaskarżył wyrok w w części, tj. w pkt VII, VIII, IX, XIX, XXVII, na podstawie art. 427 §2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 kpk zarzucając:

I. Obrazę przepisów prawa procesowego, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj.:

1/ art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk poprzez:

a/ dokonanie dowolnych ustaleń, poczynionych w głównej mierze w oparciu o wyjaśnienia K. K. (1) oraz S. J. (złożone na etapie postępowania przygotowawczego), które to pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami P. Ł. oraz zeznaniami S. J. złożonymi przed sądem, a także rozmów utrwalonych w ramach kontroli operacyjnych przeprowadzonych w toku postępowania przygotowawczego (posiłkując się opinią biegłego sądowego z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego J. W.), deprecjonując przy tym całkowicie okoliczności istnienia konfliktu na tle rozliczeń finansowych pomiędzy P. Ł. a K. K. (1) oraz S. J., jak również umniejszając znaczenie faktu, iż na treść wyjaśnień złożonych przez K. K. (1) znaczny wpływ miały odtworzone mu w toku postępowania przygotowawczego rozmowy z prowadzonej wobec niego kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...) (na wykorzystanie tej kontroli operacyjnej brak było stosownej zgody następczej);

b/ dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego P. Ł., zeznań K. T. oraz zeznań S. J. złożonych na etapie postępowania przed sądem, bez zachowania przy tym zasady obiektywizmu i przyjęcie, że oskarżony P. Ł. otrzymał od S. J. kwotę 1.000 zł za dokonaną transakcję narkotykową gdy tymczasem ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że wymieniona kwota stanowiła rozliczenie za sprzedany S. J. przez P. Ł. telefon komórkowy;

2/ art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 92 kpk, art. 410 kpk poprzez nie wzięcie pod uwagę całokształtu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, a przy tym również brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego w oparciu o zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, a w konsekwencji dokonanie dowolnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, że zeznania świadka S. J. złożone w postępowaniu przed sądem nie zasługują na nadanie im waloru wiarygodności, pomimo, że sposób przesłuchania tegoż świadka w postępowaniu przygotowawczym rodzi poważne wątpliwości odnośnie prawidłowości jego przeprowadzenia, a co za tym idzie również, co do autentyczności i samodzielności złożonych wówczas wyjaśnień;

3/ art. 143 §1 pkt 7 kpk, art. 393 §1 kpk i art. 410 kpk poprzez poczynienie ustaleń w zakresie uczestnictwa oskarżonego w popełnieniu zarzucanych mu czynów w oparciu m.in. o komunikaty rozmów zarejestrowanych w trakcie prowadzonej wobec P. K. (1) kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...), gdy tymczasem nie zostały wytworzone płyty z zapisem elektronicznym ww. komunikatów, co z kolei uniemożliwiło prawidłową weryfikację: osób prowadzących rozmowy i autentyczności zapisu sporządzonych stenogramów, a nadto przekreśliło dokonanie czynności w postaci odtworzenia nagrań w obecności stron;

II. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a prowadzący do przyjęcia, że P. Ł. w okresie od marca 2009 roku do dnia 1 czerwca 2009 roku samodzielnie oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, podczas gdy brak jest wystarczających dowodów na poparcie tej tezy, bowiem zebrany w niniejszej

sprawie materiał dowodowy (w tym wyniki kontroli operacyjnej oraz wnioski opinii biegłego J. W.), nie pozwala na jednoznaczne poczynienie takich ustaleń.

Podnosząc powyższe zarzuty autor apelacji na podstawie art. 427 §1 kpk i 437 §2 kpk sformułował wniosek o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez:

1. eliminację z podstawy skazania i opisu czynu w pkt VII części dyspozytywnej wyroku (pkt II aktu oskarżenia) działania oskarżonego w warunkach art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 §1 kk, i jednocześnie przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 57 §2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie mu w tym zakresie kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata;

2. uchylenie pkt XIX części dyspozytywnej wyroku w przedmiocie orzeczenia wobec oskarżonego P. Ł. przypadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przypisanego w pkt VII części dyspozytywnej wyroku w kwocie 56.000 zł;

3. uniewinnienie oskarżonego P. Ł. od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt VIII części dyspozytywnej wyroku (w pkt III aktu oskarżenia),

4. rozwiązanie orzeczenia o karze łącznej wymierzonej oskarżonemu w pkt IX części dyspozytywnej wyroku,

ewentualnie - uchylenie zaskarżonego wyroku w części objętej apelacją i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonego P. K. (1) na podstawie art. 444 k.p.k. oraz art. 425 § 1 i 2 k.p.k. zaskarżyła wyrok w całości w stosunku do oskarżonego P. K. (1) na jego korzyść, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k. zarzucając:

1/obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 60§3 k.k. przez jego niezastosowanie w stosunku do oskarżonego P. K. (1) mimo spełnienia przesłanek wobec faktu złożenia przez niego w postępowaniu przygotowawczym w zamiarze skorzystania z dobrodziejstwa art. 60§3 k.k. obszernych wyjaśnień, w których przekazał istotne informacje dotyczące zarówno osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa, jak też istotnych okoliczności jego udziału, a które w znacznej mierze były podstawą do poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych, stanowiących podstawę rozstrzygnięcia;

2/ obrazę przepisów prawa procesowego, która mogło mieć wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów w zakresie ilości narkotyków nabytych i zamówionych poza tymi, do których się przyznał, opierając swoje ustalenia na wątpliwych i niespójnych wyjaśnieniach oskarżonego K. C., niepopartych weryfikowalnymi zapisami na elektronicznym nośniku z operacji (...), przy jednoczesnej dyskwalifikacji wyjaśnień samego oskarżonego P. K. (1), które generalnie obdarzył walorem wiarygodności jako szczerze, prawdomówne, pomijając w swoich rozważaniach brak uzasadnionej motywacji do zatajania tych ilości w kontekście ilości przyznanych bez należytego uzasadnienia faktycznego stanowiska sprawie;

3/ obrazę przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. w związku z art. 424 k.p.k. i 60§ 3 k.k. poprzez nie poddanie ocenie dowodowej okoliczności związanych z zaistnieniem przesłanek z art. 60§3 k.k. w wypadku nie zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary (zapisy z protokołów o przysługujących mu uprawnieniach z art. 60 k.k.), w sytuacji gdy instytucja ta ma charakter obligatoryjny przy ich spełnieniu, co nie znalazło wyrazu w pisemnym uzasadnieniu wyroku (brak rozważań)

4/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającej istotny wpływ na jego treść, a polegający na niesłusznym przyjęciu, że:

- oskarżony P. K. (1) w kontaktach ze Z. S. zbył w okresie od 21.11.2008 r. do 7.02.2009 r. na jego rzecz amfetaminę w ilości ponad 250 gram marihuany oraz ecstasy ponad 200 sztuk w kwocie po 26,- zł w oparciu o wątpliwe zapisy w nagraniach, niekonsekwentne wyjaśnienia i zeznania Z. S. w sytuacji stanowczych wyjaśnień samego oskarżonego;

- oskarżony P. K. (1) w dniu 1 kwietnia 2009 roku nabył od K. C. 1 kg amfetaminy w świetle jego stanowczych wyjaśnień co do tego, że była to tylko rozmowa bez realizacji, przy braku innych pewnych dowodów nabycia i braku motywów po stronie oskarżonego do składania kłamliwych twierdzeń;

- oskarżony P. K. (1) w dniach 3-4 kwietnia 2009 roku i 23 kwietnia 2009 roku nabył od K. C. po 1,5 kg a nie po 1 kg amfetaminy wobec braku wystarczających dowodów;

- oskarżony P. K. (1) w dniach 5.05.2009r. złożył zamówienie na nabycie 1 kg amfetaminy celem dalszej odsprzedaży;

- oskarżony P. K. (1) uczestniczył w transakcjach po 1.06.2009 roku mimo braku pewnych i wystarczających na to dowodów przy jednoczesnym stanowczym stanowiskiem P. K. (1), że po 1.06.2009 r. zlikwidował telefony komórkowe, zaprzestając działalności przestępczej.

Z ostrożności procesowej, na zasadzie art. 438 pkt 4 k.p.k. skarżąca podniosła zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu P. K. (1) w wysokości 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania wobec takich okoliczności, jak jego pozytywna postawa procesowa na etapie postępowania przygotowawczego polegająca na współdziałaniu z organami ścigania w ujawnieniu istotnych okoliczności działalności przestępczej poprzez przyznanie się do winy, złożenie obszernych wyjaśnień co do swojego udziału w przestępczym procederze związanym z obrotem narkotykami, wyjaśnianie okoliczności nieznane organom ścigania, również w stosunku do innych osób takich, jak oskarżony P. Ł., K. C. i P. Z., wyrażenie skruchy, dobrowolne odstąpienie od działalności przestępczej przed zatrzymaniem, a nadto od tamtej daty prowadzenie nienaganego trybu życia, bez kolizji z prawem, co daje rękojmię, że kara pozbawienia wolności w wymiarze pozwalającym na warunkowe zawieszenie jej wykonania będzie wystarczająca do przyjęcia pozytywnej prognozy, że oskarżony nie wejdzie ponownie w kolizję z prawem, przy jednoczesnym spełnieniu celów indywidualnego i społecznego oddziaływania kary.

Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 kpk, autorka tej apelacji złożyła wniosek alternatywny o: zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego P. K. (1) w zakresie czynu z pkt X w jego zasadniczej części przez przypisanie mniejszej ilości narkotyków, a nadto poprzez wyeliminowanie czynów jednostkowych z dnia 1.04.2009 r., z dnia 5.05.2009 r. w przedmiocie złożenia zamówienia na nabycie 1 kg amfetaminy, czynu w zakresie udzielenia odpłatnie w okresie od stycznia do września 2009 roku marihuany T. K.; nadto poprzez korektę ilości narkotyków w czynach jednostkowych, i tak: z dnia 3-4.04.2009 r. na 1 kg, z dnia 23.04.2009 r. na 1 kg, w zakresie odsprzedaży Z. S. w okresie od 21.11.2008 r. do 7.02.2009 r. ponad 250 gram amfetaminy, 250 gram marihuany i tabletek ecstasy oraz wyeliminowanie z przypisanych czynów okresu działalności przestępczej po 1.06.2009 r. oraz zmianę w zakresie kary przez wymierzenie kary pozbawienia wolności odpowiedniej przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. z warunkowym zawieszaniem jej wykonania, a mając w polu widzenia ostatni z zarzutów - o wymierzenie oskarżonemu P. K. (1) kary pozbawienia wolności przy zastosowaniu reguł wynikających z art. 60 § 2 k.k. z warunkowym zawieszaniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, kary grzywny w tym samym wymiarze przy jednoczesnej weryfikacji przyjętej przez Sąd Okręgowy wartości uzyskanej korzyści majątkowej przy orzekaniu jej przypadku.

Obrońca oskarżonego K. C. zaskarżył wyrok w stosunku do tego oskarżonego w całości, na podstawie art. 427§1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 3 i 4 k.p.k. zarzucając:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku który miał wpływ na jego treść a polegający na dowolnym ustaleniu, że oskarżony K. C. w dniach 30 maja i 1 czerwca 2009 r. uczestniczył w obrocie znaczną ilością

substancji psychotropowych w ten sposób, że pośredniczył w zakupie przez P. K. (1) od nieustalonej osoby 3,035 kilograma amfetaminy za kwotę 22.500 zł. podczas gdy kompleksowa ocena całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, dokonana z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, powinna prowadzić do wniosku, że K. C. z przedmiotową transakcją nie miał żadnego związku.

2/ rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego K. C. za popełnione przez niego czyny, podczas gdy stopień społecznej szkodliwości czynu a w szczególności jego udział w podejmowanych przez innych oskarżonych działaniach był znikomy i nie miał wpływu na rozmiar tych przestępstw co przemawia za zasadnością złagodzenia mu kary pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe zarzuty autor tej apelacji złożył wniosek alternatywny o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie K. C. od dokonania przypisanego mu przestępstwa opisanego w pkt. XI wyroku (z dnia 30 maja i 1 czerwca 2009 r.) ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, lub złagodzenie oskarżonemu wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

Zdaniem skarżącego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, że P. Ł. na przestrzeni 2009 roku zajmowali się handlem narkotykami i z oczywistych powodów potrzebował dostawców, wśród których był P. K. (1), z którym P. Ł. zapoznał S. T.. W związku ze współpracą podjętą z P. Ł. wzrosło „zapotrzebowanie” oskarżonego K. na narkotyki i dlatego P. K. (1) wykorzystał K. C., któremu sprzedawał po preferencyjnych cenach mięso, do pozyskania narkotyków w ramach przysługi koleżeńskiej. Autor apelacji dostrzegł fakt, że porozumiewanie się K. C. z P. K. (1) i później z osobą od której kupował narkotyki - P. Z. jest udokumentowane nagraniami prowadzonymi przez policję. Z nagrań tych wynika jego zdaniem podobny schemat postępowania w przypadku każdej z transakcji. Do K. C. dzwonił P. K. (1) i „zamawiał” to co chciał kupić. K. C. telefonicznie poszukiwał dostawcy i po jego znalezieniu zawiadamiał P. K. (1) o tym co, kiedy, za ile będzie mógł mu dostarczyć. Stąd też skarżący wywodził, że transakcja z dnia 30 maja i 1 czerwca 2009 r., wymykająca się poza ten schemat (nie poprzedzona żadną rozmową K. z C.), nie może być oskarżonemu C. przypisana. Zdaniem skarżącego nie sposób równocześnie obdarzyć wiarygodnością, jak uczynił to sąd meriti, wyjaśnień oskarżonego K., albowiem ugiął się on pod ciężarem dowodów uzyskanych przeciwko niemu nie składając wyjaśnień określonej treści bezinteresownie. Tę argumentację przedstawił na potwierdzenie zasadności wszystkich stawianych w apelacji zarzutów.

Obrońca oskarżonego P. Z. na podstawie art. 425 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego w całości, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 § 2,3 i 4 zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 237 § 2 k.p.k. w zw z art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 6.04.1990 r. o Policji, poprzez przeprowadzenie dowodu z treści rozmowy telefonicznej oskarżonego P. Z., podczas gdy Sąd Okręgowy VII Wydział Kamy w Warszawie, w sprawie o kryptonimie (...) wydał postanowienie, w którym wyraził zgodę następczą na przeprowadzenie kontroli operacyjnej polegającej na (...) telefonu komórkowego nr (...) trwającej w okresie od dnia 16.04.2009 r. do 11.05.2009 r., w dniu 5.10.2009 r. tj. po upływie ustawowego terminu 5 dni od zarządzenia kontroli operacyjnej z dnia 16.04.2013 r.;

- art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej ocenie zebranego materiału dowodowego w sprawie, wbrew zasadzie in dubio pro reo, a w szczególności na bezkrytycznym uwzględnieniu wyjaśnień K. C. pomimo, iż sytuacja procesowa w jakiej składał wyjaśnienia prowadzi do wniosku, że obciążające oskarżonego P. Z. depozycje uznać można za co najmniej wątpliwe;

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść a polegający na uznaniu, iż opłaty dokonane w dniach 6.03.2008 r., 8.05.2008 r. oraz 10.09.2008 r. opiewające na łączną kwotę w wysokości 1.000,00 zł , przelane z konta S. A. na rachunek bankowy P. Z. stanowiły wynagrodzenie za sprzedaż środków odurzających, podczas gdy prawidłowa analiza stanu faktycznego sprawy prowadzi do wniosków, iż stanowiły one spłatę zaciągniętej u P. Z. pożyczki;

i z ostrożności procesowej:

3/ rażąco niewspółmierność bezwzględnej kary 4 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wobec oskarżonego P. Z. w sytuacji gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego, oraz z postawy oskarżonego, który przyznał się do części stawianych mu zarzutów, złożył w sprawie obszernie wyjaśnienia i jest osobą nie karaną wynikiem, iż orzeczonej wobec niego kary winna być zasądzona w niższym wymiarze i warunkowo zawieszona jako wystarczająca reakcja na jego czyn, zapobiegająca jednocześnie powrotowi do przestępstwa.

Podnosząc powyższe zarzuty autor apelacji sformułował wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ewentualnie - uchylenie przedmiotowego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego S. T. na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 444 kpk zaskarżyła wyrok w stosunku do oskarżonego S. T. w całości, na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt. 2 i 3 kpk zarzucając:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony S. T. dopuścił się przypisanych mu czynów- tj.:

- czynu z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii opisanego w pkt XI aktu oskarżenia (uczestnictwo w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych przez nabycie w okresie od 27 marca 2009 do 28 marca 2009 od P. K. (1) 500 gram amfetaminy za kwotę 5 500);

- czynu z art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii przypisanego mu w pkt XIV wyroku (uczestnictwo w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych przez złożenie w dniu 30 maja 2009 r zamówienia na zakup 3 kg amfetaminy u P. K. (1))

mimo, iż zebrany w sprawie materiał (komunikaty z rozmów i wiadomości tekstowych zarejestrowanych w trakcie prowadzonych kontroli operacyjnych) w większości nie mógł być uznany jako materiał dowodowy i nie mógł być wykorzystany procesowo;

II. naruszenie przepisów postępowania które miały wpływ na wynik sprawy, w szczególności;

1/ obrazę art. 4 i 92 kpk - naruszenie zasady obiektywizmu przez:

- dowolne przyjęcie, w zakresie czynu opisanego w pkt XI aktu oskarżenia, że S. T. działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami bez wskazania z jakimi i kiedy, bez wskazania na czym miało polegać działanie wspólnie i w porozumieniu;

- dowolne przyjęcie ,że S. T. złożył zamówienie na zakup 3 kilogramów amfetaminy — mimo, że takiego wniosku nie da się wyprowadzić z żadnego procesowo pozyskanego dowodu;

2/ obrazę art. 7 kpk — naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez dowolną i wybiórczą ocenę materiału dowodowego, w szczególności;

- dowolną ocenę wyjaśnień S. T. jako niewiarygodnych;

- dowolną ocenę wyjaśnień P. K. (1) - cytuję „ostatecznie za niewiarygodne sąd uznał jedynie tylko te wyjaśnienia P. K. (1) odnośnie kilku przejawów jego uczestnictwa w obrocie narkotyki, którym zaprzeczył, zwłaszcza w ostatnim przesłuchaniu w postępowaniu przygotowawczym" - dokonanej oceny nie można w żaden sposób zweryfikować wobec dużej ogólności takiego stwierdzenia ;

- przyjęcie, że P. K. (1) składał wyjaśnienia w sposób umożliwiający mu swobodę wypowiedzi, w sytuacji gdy jego wyjaśnienia były determinowane przez przesłuchujących go funkcjonariuszy, który poprzedzali odbieranie wyjaśnień odczytywaniem materiałów z kontroli operacyjnej (materiałów które z uwagi na sposób ich uzyskania nie mogą być potraktowane jako materiał dowodowy);

- wadliwe przyjęcie, że kontrole operacyjne prowadzone pod kryptonimami (...), (...) (...), (...), (...) (...) mogą być bez przeszkód procesowo wykorzystane;

3/ naruszenie art. 424 § 1 kpk poprzez brak wskazania na jakich dowodach sąd oparł ustalenia stanu faktycznego -w pisemnych motywach orzeczenia brak jest przypisania konkretnych ustaleń konkretnym dowodom wskazano jedynie, iż stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony, przeprowadzony i ujawniony w toku przewodu sądowego;

Podnosząc powyższe zarzuty autorka tej apelacji, na podstawie art. 427 § 1 kpk złożyła wniosek o zmianę wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie S. T. od przypisanych mu czynów, ewentualnie - uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Białymstoku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Na częściowe uwzględnienie zasługiwały apelacje prokuratora i obrońców oskarżonych P. K. (1) oraz S. T. i P. Ł.. W wyniku uwzględniania owych środków odwoławczych istotnej modyfikacji uległy rozstrzygnięcia bezpośrednio związane z czynem przypisanym oskarżonemu K. w pkt X, w którym wyeliminowano zachowanie z dnia 01 kwietnia 2009 roku, zaś w przypadku czynu z dnia 04 kwietnia 2004 roku przyjęto inną wagę i wartość przedmiotu przestępstwa. Zmiana wyroku w tej części determinowała modyfikację orzeczenia w zakresie tych samych czynów, przypisanych oskarżonym P. Ł. i K. C.. Uwzględnienie zarzutu apelacji prokuratora, ukierunkowanego na wykazanie zaistnienia obrazy prawa materialnego, to jest art. 4 § 1 kk, wywołało zmianę orzeczenia o karach, stanowiącą bezpośrednią konsekwencję miarkowania w korzystniejszych dla wszystkich oskarżonych granicach dolnego i górnego ustawowego zagrożenia.

Uzupełnienie analizy dowodów o zagadnienia stanowiące podstawę sformułowanych w apelacjach obrońców oskarżonych zarzutów dowodzi, że wynik wnioskowania sądu odwoławczego jest niemalże tożsamy z wnioskowaniem poprzedzającym ustalenie sprawstwa oskarżonych, będącym konsekwencją analizy dowodów wynikającej z uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Autorzy apelacji pominieli bowiem szereg niezwykle istotnych okoliczności, które w zestawieniu z dowodami, do których się odwołali w apelacjach, marginalizują ich znaczenie, albo obniżają wartość dowodową.

Racją obrony jest rzecz jasna eksponowanie tych okoliczności wynikających z materiału dowodowego, które mogą podważyć, albo osłabić wiarygodność dowodów stanowiących podstawę oskarżenia. Ocena trafności zarzutów środka odwoławczego dokonywana przez sąd musi się jednak odbywać poza ograniczeniami mającymi swoje źródło w zasadzie działania tylko na korzyść oskarżonego. Dlatego właśnie, gdy się analizuje zarzuty wszystkich apelacji, skoncentrowane na kwestionowaniu ustaleń sądu a quo oraz poprzedzającej te ustalenia klasyfikacji dowodów, można dojść do uprawnionego wniosku, że wyłączając z kontekstu związków między poszczególnymi dowodami sytuację konkretnego oskarżonego i oceniając ją w izolacji od bardzo istotnych dowodów, skarżący nie mogli, co do zasady, osiągnąć zamierzonych skutków, albowiem ocena wiarygodności osobowych źródeł dowodowych wymagała dostrzeżenia tego rodzaju związków wynikających z odsłuchanych rozmów telefonicznych oraz złożonych częściowo na ich podstawie wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków występujących w innych postępowaniach w tożsamej roli procesowej, które w sposób kategoryczny wykluczają przyjęcie za wiarygodne określonych relacji tylko na tej podstawie, że zdaniem konkretnego oskarżonego mogą być one wynikiem odwetu, czy też stosowania zabronionych prawem metod przesłuchania, tudzież rozrachunków finansowych, albo przemycenia nielegalnie pozyskanych dowodów. Sąd pierwszej instancji te wszystkie okoliczności miał w polu widzenia, zaś ostateczna

klasyfikacja materiału dowodowego jest wynikiem dostrzeżenia tych związków oraz wykluczenia sugerowanych wad przeprowadzanych czynności procesowych, z wyłączeniami o których w dalszej części uzasadnienia.

Kierunek apelacji prokuratora w zakresie dotyczącym zarzutu oznaczonego nr I już na pierwszy rzut oka był wadliwy, albowiem zarzut ów swoją podstawę w niezastosowaniu przez sąd w procesie orzekania przepisu art. 4 § 1 kk, zgodnie z treścią którego zasadą jest stosowanie ustawy nowej, a starej tylko wówczas gdy jest względniejsza dla sprawcy, który popełnił czyn w czasie nim doszło do zmiany ustawy na jego niekorzyść, jako podstawy prawnej powrotu do ustawy już nie obowiązującej, ale względniejszej. Stosowanie tej normy prawa intertemporalnego jest obowiązkiem sądu w procesie badania którą ustawę zastosować, przy czym w przypadku oparcia rozstrzygnięcia o przepisy ustawy już nie obowiązującej (starej w rozumieniu cytowanego przepisu) powołanie przepisu art. 4 § 1 kk w podstawie skazania i wymiaru kary jest obowiązkiem sądu, albowiem tylko poprzez tę normę prawa możliwe jest zastosowanie przepisów prawa nie obowiązujących w czasie orzekania. Widać z powyższego, że domagając się zastosowania „starej ustawy” oskarżyciel uczynił założenie, że jest ona dla oskarżonych korzystniejsza, a w konsekwencji ograniczając zarzut apelacji tylko do obrazu tego przepisu i nie wykraczając poza granice wytyczone tym zarzutem, z założenia mógł ukierunkować apelację tylko na korzyść oskarżonych, co oczywiście nie dotyczy oskarżonego T., w stosunku do którego granice zaskarżenia zostały rozszerzone. W toku rozprawy apelacyjnej prokurator dostrzegła wadliwe określenie kierunku zaskarżenia, mając niewątpliwie w polu widzenia mogące z tego faktu wyniknąć konsekwencje.

W ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii obowiązującej w czasie orzekania sprawca czynu kwalifikowanego z art. 56 ust. 3 podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12. Z kolei sprawca czynu kwalifikowanego z art. 59 ust. 1 ustawy karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. W starej ustawie zagrożenie to wyglądało odpowiednio: w przypadku pierwszego z typizowanych przestępstw karą grzywny i karą pozbawienia wolności do lat 10, a drugiego – od roku do lat 10. Tak więc nawet uwzględniając fakt, że w tych przypadkach, w których zastosowano przepis art. 65 § 1 kk, czy też (w stosunku do oskarżonego K.) - art. 64 § 1 kk, teoretycznie możliwym było orzeczenie podobnej kary w górnej granicy jej wymiaru, całość regulacji ustawowej niewątpliwie dowodzi, że stara ustawa była dla wszystkich oskarżonych względniejsza. Przy czym, co należy stanowczo podkreślić, w sposób niezamierzony przez prokuratora, obraza art. 4 § 1 kk implikowała potrzebę rozważenia z urzędu adekwatności kar wymierzonych oskarżonym w stosunku do zagrożenia przewidzianego w starej ustawie. Kara miarkowana w granicach zagrożenia przewidzianego w nowej ustawie miała bowiem inne granice, aniżeli ta którą można było przyjąć w procesie kształtowania jej wymiaru, gdy się uwzględni regulację ustawy obowiązującej w dacie popełnienia przestępstwa. Stąd też dostrzeżono potrzebę przekształcenia orzeczenia o karach już li tylko w wyniku uwzględnienia pierwszego z zarzutów apelacji oskarżyciela.

Pozostałe zarzuty tej apelacji nie zostały uwzględnione.

Stało się tak dlatego, że zarzut oznaczony numerem 3 stracił swoje znaczenie w następstwie zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego S. T. w pkt XIV, zaś zarzut z pkt 2 zupełnie pominął sposób popełnienia przestępstwa. Zgodnie z akceptowaną przez sąd odwoławczy tezą wyrażoną w wyroku SA we Wrocławiu z dnia 14 marca 2013 roku, w sprawie II AKa 58/13 „Korzyść majątkowa, o jakiej mowa w art. 45 § 1 in princ. k.k., nie może być rozumiana jako tylko dochód (zysk), czyli nadwyżka wpływów nad wydatkami. Owa korzyść to przychód sprawcy. Jeżeli zatem wytwórca narkotyków sprzeda je zanim zostaną u niego zatrzymane, to należy orzec przepadek uzyskanej ceny, bez pomniejszania jej o wydatki, chociażby legalnego pochodzenia, na wyprodukowanie narkotyków. W konsekwencji wobec każdego kolejnego nabywcy (uczestnika obrotu), który zbył narkotyki, orzeczony zostanie przepadek korzyści majątkowej w postaci osiągniętej przez niego ceny (wraz z "marżą"), czyli bez odliczania kosztów poniesionych na ich nabycie. Inna natomiast będzie wielkość korzyści majątkowej jedynie pośrednika. Skoro przypadkowi podlega osiągnięta korzyść, to będzie nią np. tylko zapłata, jaką sprawca uzyskał za przekazanie narkotyków do dalszego obrotu (zapłata za pośrednictwo)”. Ponieważ oskarżonemu T. przypisano zachowanie polegające na pośrednictwie celem dalszej odsprzedaży, a więc bez przekazania do dalszego obrotu, przeto nie jest możliwe orzeczenie środka karnego z art. 45 § 1 kk.

Co zaś się tyczy zarzutu kwestionującego brak orzeczenia o karze grzywny za przestępstwo przypisane oskarżonemu S. T. w pkt XIV., wyprzedzając uwagi poświęcone apelacji obrońcy tego oskarżonego, wypada zauważyć, że w opisie

tego czynu zawiera się klasyczne przygotowanie, które in concreto ustawodawca uznał za karalne. Tezę taką można postawić li tylko dlatego, że konstrukcja czynu przypisanego oskarżonemu T., zakwalifikowanego jako uczestnictwo w obrocie, nie przewiduje żadnych form stadialnych. A skoro tak, to jest oczywistym, że może on wyczerpywać co najwyżej znamiona przygotowania. Usiłowanie jest stadium przestępstwa bezpośrednio poprzedzającym dokonanie, a jak widać z opisu czynu z pkt XIV nastąpienie określonego skutku było warunkowane realizacją zamówienia. Dlatego też znamiona czynu przypisanego oskarżonemu w pkt XIV realizowały stadium wcześniejsze od usiłowania. Ponieważ w klauzuli karalności przygotowania, określonej w art. 57, nie występuje ograniczenie co do formy przygotowania, przeto wyczerpuje się ono poprzez wszystkie postacie przygotowania, przewidziane w art. 16 § 1 k.k. Z treści przepisu art. 16 § 1 kk wynika, że przygotowanie zachodzi tylko wtedy, gdy sprawca w celu popełnienia czynu zabronionego podejmuje czynności, mające stworzyć warunki do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania, w szczególności wchodzi w porozumienie z inną osobą, uzyskuje lub przysposabia środki, zbiera informacje lub sporządza plan działania, a więc również składa zamówienie na dostarczenie mu przedmiotów, których posiadanie jest niezbędne dla realizacji znamion przestępstwa uczestnictwa w obrocie. Zachowanie oskarżonego stanowiło zatem klasyczną postać przygotowania. Wskutek modyfikacji kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu S. T. w pkt XIV, odpadła podstawa zarzutu apelacji prokuratora, pozbawiając go całkowicie znaczenia.

Sąd meriti przyznał również w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, co znajduje odzwierciedlenie w przywołanym w uzasadnieniu materiale dowodowym, że przedmiotem czynu z pkt X była marihuana, a nie amfetamina. Sąd też dzieląc złożony w toku rozprawy apelacyjnej wniosek prokuratora o zmianę wyroku w tej części, dokonano oczekiwanej modyfikacji.

Zarzuty apelacji obrońców w istotnej części skoncentrowane zostały na kwestionowaniu podstawy prawnej pozwalającej na możliwość wykorzystania w toku postępowania karnego materiałów operacyjnych, zgromadzonych w toku kontroli telefonów komórkowych ściśle określonych oskarżonych. By ocenić zasadność owych zarzutów niezbędne jest zaprezentowanie stanu prawnego obowiązującego w dacie, kiedy kontrole były stosowane oraz dacie orzekania, albowiem w międzyczasie nastąpiła zmiana stanu prawnego, która w istotny sposób zweryfikowała prawidłowość poglądu wyrażonego w judykatach SN, na które powołali się niektórzy z autorów apelacji. Niezależnie od faktu, że zaprezentowana w tych apelacjach wykładnia przepisów prawa, nie została przez sąd a quem uwzględniona stwierdzić należy, że nie jest możliwe zniszczenie materiałów operacyjnych z podsłuchów telefonicznych wobec określonej osoby tylko dlatego, że nie mogą one być wykorzystane wobec tzw. „(...)” (w sytuacji braku zgody następczej). O ile bowiem określone materiały faktycznie nie mogą być wówczas wykorzystane w stosunku do osoby, wobec której zgoda następcza nie została wydana, o tyle nie mogą być równocześnie zniszczone w zakresie, w jakim stanowią dowód popełnienia przestępstwa wobec osoby, w stosunku do której zostało wydane postanowienie sądu zezwalające na kontrolę operacyjną, tudzież została wydana zgoda następcza w stosunku do innej osoby, która w trakcie kontroli przekształciła się w osobę, wobec której zaistniało podejrzenie popełnienia przestępstwa skatalogowanego w ustawie o Policji.

Zgodnie z poglądem zawartym w uchwale składu 7 sędziów SN z dnia 23 marca 2011 roku w sprawie I KZP 32/10 dowodami uzyskanymi w wyniku kontroli operacyjnej uzyskanymi między innymi na podstawie art. 19 ust 1 i 2 ustawy o Policji, zarządzonej postanowieniem sądu, które mogą być wykorzystane w postępowaniu karnym są jedynie dowody dotyczące przestępstw skatalogowanych w ustawie, popełnionych przez osobę, której dotyczyła zgoda pierwotna i osobę, co do której wydano zgodę następczą (OSNKW 2011/3/22, LEX nr 738186, Biul.SN 2011/3/18). Tezę powyższą, nie cytowaną wprost, albowiem uchwała dotyczyła pytania związanego w ustawą o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, jakkolwiek częściowo kwestionowaną w literaturze, na co zwraca uwagę w uzasadnieniu do uchwały sam Sąd Najwyższy, należy w pełni zaakceptować, albowiem tylko w sytuacji ścisłej interpretacji przepisów ustawy przewidziane w niej instrumenty nie wkraczają w sferę praw i wolności obywatelskich, poza granice zakreślone Konstytucją. Perspektywa możliwości wykorzystania dowodów jest zatem zawężona podmiotowo w stosunku do osoby i przedmiotowo – w zakresie określonego przestępstwa katalogowego. W uchwale tej zaaprobowano pogląd wyrażony w postanowieniu SN z dnia 26 kwietnia 2007 roku (I KZP 6/07 OSNKW 2007/5/37, Biul.SN 2007/5/18), według którego „uzyskane w czasie kontroli operacyjnej dowody dotyczące przestępstw, co do których kontrola taka może

być zarządzona, ale popełnionych przez inną osobę niż objęta postanowieniem sądu o jej zarządzaniu lub wprowadzie przez osobę, której dotyczy ta kontrola, ale innych niż wskazane w owym postanowieniu, mogą być wykorzystane w postępowaniu sądowym, w trybie określonym w art. 393 § 1 zd. 1 k.p.k., lecz tylko pod warunkiem, że w tym zakresie zostanie uzyskana zgoda następcza sądu na przeprowadzenie kontroli operacyjnej, z odpowiednim stosowaniem tu przepisu ustawy o zgodzie następczej przy zarządzaniu kontroli przez odpowiedni organ niesądowy z uwagi na wypadek niecierpiący zwłoki”. Sąd Najwyższy nie przychylił się w konsekwencji do wątpliwości wyrażanych przez trzosobowy skład SN, i – co dla rozpoznania zarzutów stawianych w apelacjach kwestionujących legalność dowodów zgromadzonych w trakcie prowadzonych kontroli operacyjnych ma znaczenie najistotniejsze – zaakceptował również wyrażony w postanowieniu sygnowanym datą 26 kwietnia 2007 r. pogląd, że „Uzyskane w czasie kontroli operacyjnej dowody popełnienia przestępstw - określonych w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji - przez osobę inną niż objęta postanowieniem wydanym na podstawie art. 19 ust. 2 tej ustawy albo popełnionych wprowadzie przez osobę nim objętą, ale dotyczące przestępstw innych niż wskazane w tym postanowieniu, mogą być wykorzystane w postępowaniu przed sądem (art. 393 § 1 zd. 1 k.p.k., stosowany odpowiednio), pod warunkiem, że w tym zakresie zostanie wyrażona następcza zgoda sądu na przeprowadzenie kontroli operacyjnej (art. 19 ust. 3 ustawy o Policji, stosowany odpowiednio)”.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przewidziany w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r. wymóg uzyskiwania w terminie 5 dni, w razie ujawnienia się w toku kontroli operacyjnej innych czynów osoby nią objętej lub czynów innej w ogóle osoby, zgody następczej sądu, nie znajdował podstawy normatywnej. W tym czasie bowiem przepisy ustawy nie przewidywały ubiegania się o taką zgodę po wydaniu przez sąd postanowienia o zarządzaniu kontroli operacyjnej a tym bardziej nie określały terminu ograniczającego możliwość uzyskania zgody następczej. Dlatego też wyraźne ukierunkowanie poszukiwania podstaw legalizacji takiej kontroli na podstawie przepisu dotyczącego zgody następczej sądu w wypadku niecierpiącym zwłoki stanowiło uzupełnienie mocą orzeczenia sądowego luki prawnej w systemie prawa w zakresie dotyczącym terminu, w którym możliwe było uzyskanie zgody następczej. Dobitnym potwierdzeniem prawidłowości takiego rozumowania jest pojawienie się w znowelizowanej ustawie o Policji przepisów dotyczących możliwego wykorzystania przedmiotowego i podmiotowego dowodów uzyskanych w toku kontroli operacyjnej prowadzonej wobec tzw. „(...)” w stosunku do innych osób, tudzież innych przestępstw katalogowych. Z dniem 11 czerwca 2011 roku, a więc w toku prowadzonego w sprawie postępowania karnego weszła w życie uchwalona w dniu 4 lutego 2011 r. ustawa o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 53, poz. 237 z 2011 roku), w której przewidziano możliwość uzyskania zgody następczej przy spełnieniu warunków formalnych określonych w art. 19 ust. 15c, d i e ustawy.

Zasadniczym zagadnieniem, które należy w związku z powyższym przeanalizować jest odpowiedź na pytanie, czy rzeczywiście, jak tego chcą autorzy większości apelacji, zgody następcze uzyskane w stosunku do osób tzw. „(...)” są legalne z punktu widzenia terminu, w jakim zostało wydane postanowienie sądu zezwalające na wykorzystanie w stosunku do tych osób materiałów uzyskanych w toku kontroli operacyjnej prowadzonej wobec „(...)”. Zdaniem Sądu Apelacyjnego zastosowanie w tym zakresie analogii proponowanej w postanowieniu SN z dnia 26 kwietnia 2007 roku, co do zasady zaaprobowanym w przywoływanej wcześniej uchwale z dnia 23 marca 2011 roku, jest nie do zaakceptowania, czego wyrazem jest zakwestionowanie „ustawodawczej” kompetencji sądu. Już zresztą w cytowanej uchwale, dostrzegając zmianę ustawodawczą i wynikające z tej zmiany konsekwencje stwierdzono, że „bliższa analiza postanowienia z dnia 26 kwietnia 2007 r. wskazuje, iż chodziło tu o skrót myślowy, gdyż w uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano wyraźnie, "że skoro ustawodawca przewidział szczególną procedurę umożliwiającą uzyskanie następczej zgody sądu, w przypadkach niecierpiących zwłoki, to może ona mieć odpowiednie zastosowanie także wówczas, gdy informacje gromadzone w ramach zalegalizowanej już przez sąd kontroli operacyjnej mogą stanowić dowód innego przestępstwa wymienionego w ust. 1, którego nie obejmuje pierwotna zgoda sądu" lub takiego przestępstwa osoby nieobjętej tą zgodą (OSNKW 2007, z. 5, s. 27). Chodziło zatem nie o odesłanie w rozumieniu prawnym do stosowania określonego przepisu, lecz o wskazanie na (...) konieczność szybkiego działania dla poszerzenia kontroli operacyjnej i zalegalizowania dowodów uzyskiwanych poza zakresem dotychczasowego postanowienia sądu o tej kontroli, co dowodzi, że pięciodniowy termin do wystąpienia o zgodę następczą w sytuacji prowadzenie legalnej kontroli operacyjnej w stosunku do „(...)” rozumiany jest przez SN jako wskazówka mająca służyć

eliminowaniu sytuacji, kiedy zgody następcze wydawane były po kilku latach, czy też wielu miesiącach od zakończenia kontroli operacyjnej.

Przepis art. 19 ust. 15d znowelizowanej ustawy umożliwia wykorzystanie materiałów zgromadzonych w toku legalnej kontroli operacyjnej w poszerzonym zakresie przedmiotowym i podmiotowym (tzw. zgoda następcza) po uzyskaniu zgody sądu, który zarządził kontrolę operacyjną, przy czym warunkiem uzyskania takiej zgody jest wystąpienie o nią w ciągu miesiąca od dnia otrzymania przez prokuratora materiałów podczas niej zgromadzonych, lecz nie później niż w terminie 2 miesięcy od jej zakończenia. Ustanowienie takiego terminu, po upływie którego wygasa prawo do wydania zgody następczej w czasie prowadzonego w sprawie postępowania karnego wywołało potrzebę rozważenia, czy termin ten ma zastosowanie również do zgód wydanych nim zmiana ustawy weszła w życie. Z punktu widzenia temporalnego oczywiście nie, albowiem w dacie obowiązywania nieznnowelizowanych przepisów nie istniały ograniczenia terminu, w którym można było wykorzystać materiały uzyskane w trakcie kontroli operacyjnej w zakresie rozszerzonym przedmiotowo i podmiotowo. Zdaniem Sądu Apelacyjnego znowelizowane przepisy stanowią jednakże bardzo istotne źródło prawidłowej wykładni terminu, w którym zgoda następcza może być uznana za legalną. Z nowej regulacji ustawowej wynika, że „niezwłoczność” wystąpienia o zgodę następczą rozumiana jest zupełnie inaczej, aniżeli postulował to Sąd Najwyższy w cytowanych judykatach. Okazuje się również, że oprócz zgody następczej dotyczącej wykorzystania materiałów operacyjnych zgromadzonych w trakcie kontroli operacyjnej (...), w stosunku do występującego w niniejszym postępowaniu w charakterze świadka K. K. (1), we wszystkich pozostałych przypadkach terminy wyrażenia zgód następczych mieszczą się w granicach nowej regulacji ustawowej. Dlatego też stwierdzić należy, co ma niezwykle istotne konsekwencje dla oceny zasadności zarzutów apelacyjnych kwestionujących możliwość wykorzystania w procesie rozmów i treści sms zarejestrowanych w trakcie kontroli operacyjnych, że teza o niedopuszczalności ich wykorzystania jest w istotnym zakresie bezpodstawną. W istotnym, albowiem nie sposób uznać by można było wykorzystać jako dowód mający samodzielny byt treść rozmów zarejestrowanych w toku kontroli operacyjnej prowadzonej wobec oskarżonego K., co jednakże nie eliminowało możliwości wykorzystania w całości wyjaśnień złożonych przez tego oskarżonego, o czym w dalszej części uzasadnienia. Wniosek z powyższego taki, że badanie legalności uzyskanych zgód następczych nie może się odbywać w sposób sugerowany w apelacjach, ograniczający możliwość ich uzyskania do pięciodniowego terminu od dnia zakończenia kontroli wobec osoby, w stosunku do której kontrolę zarządzono. W aktualnym stanie prawnym termin do uzyskania takiej zgody został określony w sposób rygorystyczny i nie pozostawiający wątpliwości interpretacyjnych, mogących mieć znaczenie dla prawidłowego rozpoznania zarzutów apelacji. W stanie prawnym obowiązującym w czasie, kiedy uzyskano kwestionowane zgody następcze termin ów należy utożsamić z niezwłocznością, rozsądną relacją czasu do ilości materiałów podlegających analizie, skoro nie został on określony wprost. Wszystkie zgody następcze stanowiące podstawę zarzutów apelacyjnych ten wymóg spełniają.

Niezależnie od powyższego, ci autorzy apelacji, którzy podnieśli zarzut bezpodstawnego wykorzystania w procesie materiałów uzyskanych w wyniku prowadzonej, legalnej kontroli operacyjnej, zupełnie pominieli okoliczność, że materiały te same w sobie nie zostały wykorzystane w stosunku do oskarżonych, co do których potencjalnie należało uzyskać zgodę następczą, a wykorzystane zostały wyjaśnienia osób, wobec których zarządzono te kontrole (tzw. (...)). Skoro zatem wobec tych osób możliwe było wykorzystanie materiałów operacyjnych, to złożenie przez nich wyjaśnień powodowało, że pojawiał się nowy, niezależny dowód popełnienia przestępstwa, który mógł być wykorzystany w stosunku do każdego oskarżonego. Tak też było w analizowanej sprawie. Dlatego też zgody następcze, miały tylko takie znaczenie, że potwierdzały wiarygodność określonych informacji niezależnie od wyjaśnień składanych przez oskarżonych, co do których zarządzono kontrole operacyjne. Rozstrzygnięcie tej kwestii w istotnym zakresie ogranicza potrzebę rozważenia zarzutów stawianych w apelacjach, w których nie kwestionowano istnienia dowodów, starając się jedynie podważyć ich legalność.

Odnosząc się do zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego K. w zakresie, w jakim zostały one uwzględnione, a precyzując tę myśl – w odniesieniu do możliwości wykorzystania jako dowód materiałów zgromadzonych w toku kontroli operacyjnej (...), zarządzanej wobec tego oskarżonego, a więc legalnej i tym samym umożliwiającej przekształcenie tych materiałów na materiał procesowy, wypada w pierwszej kolejności podważyć pogląd wyrażony

w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że utrata treści zarejestrowanych rozmów w wyniku wadliwości sprzętu do rejestracji, czy też błędu w zapisie w sytuacji, kiedy rozmowy te zostały jednocześnie przekształcone na stenogramy, nie pozbawia uzyskanych materiałów cechy dowodu mogącego funkcjonować samodzielnie. Otóż pogląd ten zakłada, że zarejestrowane rozmowy, przekształcone na zapis pisemny, można ujawnić jako dowód, a utrata zapisu fonicznego nie niweczy takiej możliwości. Jest to niestety założenie błędne, albowiem jak zasadnie zauważył SN Najwyższy, to nie zapisy rozmów w postaci komunikatów, będące jedynie przetworzeniem źródła, ale ich treść ujawniona w wyniku odsłuchania, stanowi dowód, który można wykorzystać przeciwko osobie. Między innymi w wyroku SN z dnia 10 czerwca 2008 roku (III KK 30/08, OSNKW 2008/8/65) stwierdzono, że „Uzyskane przez Policję w drodze legalnej kontroli operacyjnej materiały w postaci utrwałeni rozmów telefonicznych, wprowadzone do procesu na podstawie art. 19 ust. 15 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2007 r., Nr 43, poz. 277 ze zm.), podlegają odtworzeniu (odsłuchaniu) na rozprawie głównej (przez odpowiednie zastosowanie art. 393 § 1 zd. 1 k.p.k.) albo wobec braku sprzeciwu obecnych stron, ujawnieniu bez odtwarzania (art. 394 § 2 k.p.k.), co musi znaleźć odzwierciedlenie w protokole rozprawy (art. 143 § 1 pkt 7 k.p.k.)”. Nie oznacza to bynajmniej, że sytuacja jaka wystąpiła w przypadku oskarżonego K. pozbawiała możliwości wykorzystania zarejestrowanych komunikatów w stosunku do jego osoby w momencie, kiedy świadomość wiedzy o takich rozmowach wywołała u oskarżonego decyzję o skorzystaniu z prawa złożenia wyjaśnień. Trzeba bowiem pamiętać, że kontrola operacyjna prowadzona była w stosunku do oskarżonego legalnie, za zgodą sądu, a oskarżony potwierdził prawdziwość zawartych w zarejestrowanych komunikatach rozmów, czyniąc to konsekwentnie. W czasie, kiedy były one gromadzone, nie było podstaw do negowania możliwości wykorzystania tego dowodu w procesie. Dowód ten istniał, ale został utracony. W wyniku jego utraty, pozbawione formalnie waloru dowodu komunikaty, nie mogą mieć samodzielnego bytu w takim znaczeniu, że zawarta w nich treść nie może być wykorzystana w stosunku do osoby, wobec której prowadzona była kontrola operacyjna. Taki samodzielny byt mają natomiast wyjaśnienia oskarżonego, złożone na podstawie ujawnionej mu wiedzy o popełnianych przez niego przestępstwach i nie ma żadnych podstaw do kontestowania prawa sądu do swobodnej oceny tego dowodu. Ważne jest jednakże by istniała zgoda sądu na prowadzenie kontroli operacyjnej, czego w przypadku oskarżonego K. nie można zakwestionować. Niezależnie od powyższego, autorka apelacji pominęła fakt, że dowodem winy oskarżonego K. są nie tylko jego wyjaśnienia. Jest to tylko jeden z licznych dowodów, który przeciwko oskarżonemu został wykorzystany. Tym samym zakwestionowanie jako dowodu samych komunikatów z rozmów prowadzonych przez oskarżonego K. nie delegalizuje jego wyjaśnień, albowiem nie są one „owocem zatrutego drzewa”, skoro wynikają z legalnie prowadzonej kontroli operacyjnej. Nie jest równocześnie do końca tak, że komunikaty z odsłuchu rozmów pozbawione były mocy dowodowej co do zasady. Podzielić bowiem należy pogląd wyrażony w wyroku SN z dnia 16.10.2012 roku (V KK 414/2012; LEX nr 1226789), że „dla oceny dopuszczalności dowodu z materiałów z kontroli operacyjnej, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z 1990 r. o Policji, istotny jest kierunek tego dowodu”, którego istotą jest zwrócenie uwagi na nie tylko możliwość, ale również konieczność wykorzystania wiedzy nawet uzyskanej nielegalnie dla odciążenia oskarżonego od odpowiedzialności. Dlatego właśnie w zakresie dotyczącym czynu, który zgodnie z tezą aktu oskarżenia, jak też treścią zaskarżonego wyroku miał być popełniony w dniu 01 kwietnia 2009 roku wykorzystano w postępowaniu odwoławczym komunikaty z rozmów uzyskane w trakcie kontroli operacyjnej (...) dla wykazania, że tego dnia czyn nie został popełniony, doszło do niego w sobotę 4 kwietnia 2009 roku, a przedmiotem tego czynu był 1 kilogram amfetaminy, o czym w dalszej części uzasadnienia. W pozostałym zakresie apelacja jest polemiczna, albowiem jej założeniem jest pogląd, że oskarżony K. jest wiarygodny również w zakresie faktów, co do których nie istnieją bezpośrednie, obiektywne dowody jego sprawstwa, a jedynie relacje świadków, które jednakże poddane wnikliwej analizie sądu meriti stanowiły podstawę do wyrażenia uprawnionego wniosku, że w ściśle określonym zakresie wyjaśnienia oskarżonego musiały być weryfikowane treścią innych ujawnionych w toku rozprawy głównej dowodów. Sposób przeprowadzenia tej weryfikacji mieści się w granicach wytyczonych art. 7 kpk.

W toku postępowania jurysdykcyjnego, zaprzeczając udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej, oskarżony K. przyznał się formalnie do czynów zarzucanych mu w pkt II. W jakich granicach przyznanie to należy oceniać jako wiarygodne można wypowiedzieć się dopiero po zapoznaniu się z treścią wyjaśnień z postępowania przygotowawczego, albowiem oskarżony odmówił składnia wyjaśnień oraz udzielania odpowiedzi na pytania potwierdzając jedynie, że określonej treści wyjaśnienia złożył. Nie można zatem zakładać, że jego przyznanie

się w toku rozprawy głównej do czynu ciągłego nosi cechę materialną. Dlatego też zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego należało oceniać w kontekście dokonanej przez sąd meriti analizy wszystkich dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonego, a nie tylko jego wyjaśnień. Analiza tych dowodów, za wyjątkiem o którym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia, dowodzi prawidłowości ustaleń sądu pierwszej instancji i wnikliwości dokonanej klasyfikacji. Wyprzedzając uwagi dotyczące możliwości zastosowania wobec oskarżonego K. instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary wypada przypomnieć, że nim doszło do stosowania wobec jego osoby kontroli operacyjnej organy ścigania posiadały wiedzę na temat oskarżonego i jego działalności, chociażby z wyjaśnień A. i Z. S.. Wiedza o przestępczej działalności oskarżonego K. nie wynikała przeto tylko z jego wyjaśnień (ostatecznie odrzucono możliwość oparcia ustaleń na podstawie komunikatów z rozmów). Wyjaśnienia te złożył, kiedy przedstawiono mu już zarzuty. Uczestnictwo oskarżonego K. w transakcjach po 01 czerwca 2009 roku wynika z konkretnych dowodów przeanalizowanych przez sąd. Stąd też w granicach art. 7 kpk nie tylko oczekiwana, co konieczna była weryfikacja jego wyjaśnień w zakresie działalności prowadzonej po tej dacie.

Zasadnie zauważyła natomiast autorka apelacji, że jakkolwiek istnieje dowód w postaci wyjaśnień samego oskarżonego K., potwierdzający zaistnienie transakcji z dnia 01 kwietnia 2009 roku, to jednak późniejsze wycofanie się oskarżonego należało poddać wnikliwej analizie w oparciu o informacje z komunikatów kontroli (...), które w zakresie, w jakim mogły być wykorzystane na korzyść oskarżonego, można było wprowadzić do materiału dowodowego. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach twierdził, że transakcja sygnowana w zarzucie datą 1 kwietnia 2009 roku tak naprawdę miała miejsce później, to jest w pierwszą sobotę kwietnia 2009 roku, a ta pierwsza sobota, to jest 4 kwietnia 2009 roku, co wynika z kalendarza. Z opinii biegłego (k. 8761), który analizuje tę transakcję wynika, że umówiona ona była wstępnie na sobotę, tak jak mówi w swoich wyjaśnieniach oskarżony K.. Analizując wyjaśnienia oskarżonego dotyczące transakcji z 1 oraz 3-4 kwietnia 2009 roku należy dojść do wniosku, że tylko jedna z tych transakcji doszła do skutku. Początkowo oskarżony wywodził, że to w dniu 01 kwietnia miała miejsce transakcja sprzedaży 1 kilograma amfetaminy, a ta z 3-4 kwietnia 2009 roku nie została zrealizowana (k. 6472 i n. – złożone w dniu 02 marca 2010 roku). Później jednak na podstawie wiedzy zaczerpniętej z przeprowadzonej rozmowy telefonicznej logicznie wyjaśnił, że było odwrotnie, a więc planowanie transakcji mające mieć miejsce w dniu 1 kwietnia 2009 roku stanowi klasyczny przykład przygotowania do popełnienia przestępstwa, pochłoniętego jego dokonaniem. Skoro bowiem oskarżony stwierdził ostatecznie, że w dniu 1 kwietnia 2009 roku była jedynie rozmowa na temat ceny kilograma amfetaminy, a w dniu 4 kwietnia kupił od C. i sprzedał Ł. 1 kilogram amfetaminy, to przy uwzględnieniu zapisu rozmów dotyczących tej transakcji należało oskarżonemu dać wiarę. Tym bardziej, że weryfikatorem wyrażonego poglądu jest cytowana wcześniej opinia biegłego. W pozostałym zakresie weryfikacja wyjaśnień oskarżonego dokonana przez sąd a quo nie budzi wątpliwości przywołanych w apelacji. Nie odbywała się ona w próżni, ale w otoczeniu innych dowodów, w tym chociażby wyjaśnień oskarżonego C., a tym samym nie stanowi błędu ich częściowa negatywna weryfikacja. Tymczasem tylko z powodu częściowego zdyskwalifikowania wiarygodności wyjaśnień oskarżonego skarżąca wywodziła podstawy skuteczności zarzutu obrazy art. 7 kpk oraz błędu w ustaleniach faktycznych.

Nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut obrazy art. 60 § 3 kk, który przekształcił się w zarzut błędu co do okoliczności warunkujących możliwość zastosowanie fakultatywnego nadzwyczajnego złagodzenia kary wymierzonej oskarżonemu.

Oskarżony złożył co prawda obszerne, bardzo konkretne wyjaśnienia, dotyczące osób występujących jako współoskarżeni, to jednak nie było tak, że uczynił to przekazując nową wiedzę w całym zakresie wyjaśnień. Nadto, kiedy były mu przedstawiane zarzuty wiedział, że policja dysponuje obszerną wiedzą na temat działalności jego, jak też współoskarżonych, z którymi wspólnie popełniał przestępstwa. Świadomość tej wiedzy jest nie do podważenia, albowiem wynikała ona z przedstawionych mu zarzutów. W kolejnych przesłuchaniach (k. 3806 – z dnia 14 września 2009 roku, k. 3824 – z dnia 16 września 2009 roku, k. 5311 – z dnia 30.10.2009 roku, k. 5324 – z dnia 30.10.2009 roku, k. 5743 – z dnia 27.11.2009 roku, k. 6200 – złożone w dniu 19 stycznia 2010 roku), nie przyznawał się do stawianych mu zarzutów, odmawiając składania wyjaśnień, gdy tymczasem zgromadzono już inne dowody, na podstawie których przedstawiono oskarżonemu istotną część zarzutów. Dlatego też jego późniejsze, bardzo obszerne i dostarczające dużej wiedzy informacje, nie mogły stanowić samodzielnej podstawy zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary,

które zdaniem obrony było obligatoryjne. Przy czym zauważyć wypada, że zarzut apelacji, z uwagi na obligatoryjność orzeczenia przewidzianego w art. 60 § 3 kk – mający swoją podstawę w obrazie przepisu prawa materialnego, w uzasadnieniu owego środka odwoławczego został wyraźnie złagodzony i skupił się na wykazaniu przesłanek z art. 60 § 2 kk, co może świadczyć, że skarżąca dostrzegła wymienione okoliczności, doceniając ich znaczenie i bezpodstawność kwestionowania uchylecia się sądu pierwszej instancji od obligatoryjnego zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. W tym zakresie podzielić należy zarzut rażącej niewspółmierności orzeczenia o karze, wyraźnie uwypuklający znaczenie wyjaśnień oskarżonego w procesie odtwarzania prawdy materialnej. Sąd Apelacyjny dostrzegł równocześnie, że podczas kolejnych przesłuchań, kiedy to oskarżony zdecydował się składać wyjaśnienia, sygnalizowana była mu możliwość zastosowania wobec niego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, mogąca mieć znaczenie dla obszerności przekazanych informacji i ich konkretności. Z uwagi na utratę przez prokuratora dowodu w postaci zapisów rozmów prowadzonych w trakcie kontroli operacyjnej (...) zarzut apelacji obrońcy nabrał dodatkowego znaczenia, albowiem oskarżony nie wiedział, że utracono dowody w postaci zarejestrowanych rozmów z kontroli operacyjnej (...). Dlatego też, nie dostrzegając możliwości zastosowania wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, również o charakterze fakultatywnym, złagodzona ją w granicach zagrożenia ustawowego relatywnie do roli jaką odegrał w procesie gromadzenia materiału dowodowego, jako źródło istotnych informacji, skali popełnionych przestępstw, przyjętej prawidłowo kwalifikacji prawnej oraz ustalonych przez sąd meriti kwantyfikatorów społecznej szkodliwości. Pomimo modyfikacji wyroku i złagodzenia kary wymierzonej oskarżonemu do granic umożliwiających warunkowe zawieszenie jej wykonania, analizując dotychczasowy tryb życia oskarżonego, uprzednią karalność, rozmiary przestępczej działalności, nie ujawniono przesłanek uzasadniających przekształcenie kary na warunkową.

Odnosząc się do zarzutu apelacji obrońcy oskarżonego P. Ł. dotyczącego możliwości wykorzystania w procesie treści rozmów telefonicznych rejestrowanych w trakcie kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...) wypada przywołać wcześniej wyartykułowany pogląd, że rozmowy te nie zostały wykorzystane przeciwko P. Ł., a wykorzystane zostały zeznania występującego w niniejszym postępowaniu w charakterze świadka D. K.. Zawężając granice dowodów wskazujących na oskarżonego Ł., jako aktywnego uczestnika obrotu narkotykami tylko do zeznań świadków K. i J. skarżący pominął niestety fakt, że w stosunku do oskarżonego został wykorzystany bogaty materiał dowodowy wynikający również z wyjaśnień oskarżonego K., kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...), co do której istniała zgoda sądowa na jej przeprowadzenie w stosunku do oskarżonego Ł., dowody związane z zatrzymaniem oskarżonego w trakcie przewożenia 3 kilogramów amfetaminy, oraz inne dowody precyzyjnie wymienione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w procesie ich klasyfikacji. O ile rzeczywiście nie mogły być wykorzystane w stosunku do oskarżonego materiały uzyskane z kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...), albowiem nie było możliwe odtworzenie tych rozmów w procesie z powodów technicznych (bezpowrotna utrata zapisów), a tym samym ich właściwe ujawnienie, o tyle mogły być wykorzystane wyjaśnienia oskarżonego K., wobec którego kontrola ta została zarządzona i który złożył wyjaśnienia obciążające oskarżonego Ł..

Odrzucić też należy zarzut tej apelacji kwestionujący oparcie ustaleń faktycznych na podstawie wniosków wynikających z opinii biegłego J. W.. Jak celnie zauważył sąd a quo opinia ta, gdy się uwzględni treść dowodów ze źródeł osobowych, ma walor pomocniczy i żadnym miejscu nie stanowi samodzielnej podstawy ustalenia faktów. Nie sposób przeto przyjąć tego zarzutu z tego powodu, że znaczenie określonych terminów językowych, pojawiających się w rozmowach telefonicznych zostało wyjaśnione w pierwszej kolejności wyjaśnieniami osób, które prowadziły te rozmowy i które dokonały tłumaczenia ich znaczenia w języku zrozumiałym dla ogółu, przypisując im językowo zrozumiałe synonimy. Niezależnie od powyższego analiza wniosków wynikających z opinii dowodzi, że pozostają one w koincydencji z potocznym znaczeniem zwrotów językowych używanych na określenie narkotyków i ich wagi, mających teoretycznie spowodować odwrócenie uwagi od kwestii podnoszonych w rozmowach, a powodujących skutek odwrotny od zamierzonego tak w zakresie kodowania informacji, jak też możliwości jej rozszyfrowania.

Argumentacja apelacji kwestionująca ocenę wiarygodności zeznań świadka S. J. mająca swoją podstawę w motywacji świadka ukierunkowanej na bezpodstawne obciążenie oskarżonego Ł. w związku z zaciągniętym zobowiązaniem finansowym jest o tyle niezrozumiała, że świadek ów zmodyfikował swoje zeznania pozostając w tej samej sytuacji

faktycznej. Postawa taka wyklucza logicznie możliwość przyjęcia wniosku wynikającego w apelacji. Sąd meriti miał mieszczące się w granicach wytyczonych art. 7 kpk prawo wyboru, czy i które zeznania świadka z punktu widzenia logiki pozostałych dowodów, jak też tłumaczenia zmiany zeznań, należy ocenić jako dowód mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Prawo to wykorzystał w sposób wykluczający jakiekolwiek wątpliwości co do celności dokonanego wyboru.

Podobnie należy ocenić zarzut kwestionujący możliwość oparcia ustaleń faktycznych o zeznania świadka K. (1). Obciążającym oskarżonego dowodem nie były bowiem komunikaty z kontroli operacyjnej (...), a wyjaśnienia i zeznania świadka K. (1). Bez wykorzystania treści rozmów ujawnionych podczas tej kontroli świadek K. wyjaśnił, że sprzedał oskarżonemu Ł. co najmniej 11 i pół kilograma amfetaminy oraz 100 gramów kokainy (k. 6519). I co prawda, jak zauważył skarżący, w toku rozprawy głównej rzeczywiście zeznał „gdyby nie było tych stenogramów nie byłoby mnie w B. i nabyłoby tej spawy i nie byłbym tu przewieziony”, to jednak – co autor apelacji pominął – zeznał też, że gdyby nie odczytano mu tych stenogramów złożyłby i tak wyjaśnienia na temat tego, co, komu i za ile sprzedał, tylko nie byłyby one tak obszerne. Ta informacja jest niezwykle istotna, albowiem charakteryzuje postawę świadka, który zdecydowanie ocenia swoje zeznania, jako dobrowolne, samodzielne, złożone w warunkach nieograniczonej niczym swobody wypowiedzi.

Wreszcie, co niezwykle istotne, wiele innych przywołanych przez sąd meriti dowodów potwierdza popełnienie przez oskarżonego Ł. zarzucanych mu czynów, z wyłączeniem czynu, co do którego realizacji wątpliwości powziął sąd odwoławczy w wyniku rozpoznania apelacji obrońcy oskarżonego K.. Najbardziej spektakularnym z tych dowodów jest schwytanie oskarżonego na gorącym uczynku przewożenia ponad 3 kilogramów amfetaminy w dniu 1 czerwca 2009 roku. Tak więc krzyżowe sprawdzenie wiarygodności poszczególnych źródeł osobowych prowadzi do kategorycznego wniosku, że ustalenia sądu meriti są opatrzone analizą dowodów spełniającą wymagania art. 7 kpk, a zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego Ł. stanowią nieprzekonywującą próbę odwrócenia tej oceny. Zmiana orzeczenia o karze wymierzonej oskarżonemu wynika natomiast z modyfikacji wynikającej z uwzględnienia jednego z zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego K., jak też niedowartościowania przez sąd meriti dotychczasowej niekaralności oskarżonego. W stosunku do sprawcy nie karanego cel stawiany w ustawie jest możliwy do osiągnięcia, w szczególności w przypadku przestępstw narkotykowych, poprzez orzeczenie kary uwzględniającej niewiedzę na temat dolegliwości skutków przestępczego zachowania.

Apelacja obrońcy oskarżonego Ł. wywołała konieczność zmiany zaskarżonego wyroku w części skazującej oskarżonego za czyn kwalifikowany z art. 299 § 5 kk (przypisany w pkt VIII). W § 5 art. 299 kk przewidziano typ kwalifikowany przestępstw z § 1 i 2 tego przepisu. Znamieniem kwalifikującym ten czyn jest działanie w porozumieniu z innymi osobami. Skoro ustawodawca użył liczby mnogiej, przeto należy przyjąć, że sprawca winien pozostawać w porozumieniu z co najmniej dwiema osobami. Tymczasem w czynie przypisanym oskarżonemu Ł. w pkt VIII zaskarżonego wyroku przyjęto, że działał on wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. Jest zatem oczywistym, że nie mógł on wyczerpać znamion czynu kwalifikowanego z art. 299 § 5 kk, albowiem znamieniem kwalifikującym jest popełnienie czynu w porozumieniu z innymi osobami. Zeznania osoby, która z oskarżonym miała współdziałać wskazują na zamiar ukrycia transakcji zarówno przez oskarżonego, jak też przez jego kontrahenta (podpisanie się nazwiskiem K.), co czyni prawidłowymi ustalenia odnoszące się do strony przedmiotowej i podmiotowej przestępstwa prania brudnych pieniędzy. Zmiana kwalifikacji prawnej tego czynu na łagodniejszą spowodowała redukcję kary w stopniu adekwatnym do nowego zagrożenia. Kara łączna pozbawienia wolności została orzeczona według zasady wynikającej z zaskarżonego wyroku, najkorzystniejszej dla oskarżonego i nie mogącej ulec zmianie na jego niekorzyść. Analizując prawidłowo ustalony przez sąd meriti katalog okoliczności warunkujących orzeczenie o karze zarówno jednostkowe kary pozbawienia wolności, jak też karę łączną oraz karę grzywny nie noszą cechy surowości, o której mowa w przepisie art. 438 pkt 4 kpk, a tylko niewspółmierność o charakterze rażącym mogłaby powodować dalej idącą redukcję odpowiedzialności karnej oskarżonego Ł..

Obrońca oskarżonego K. C. zaskarżył co prawda w stosunku do tego oskarżonego wyrok w całości, to jednak zarzut błędu w ustaleniach faktycznych został skoncentrowany tylko i wyłącznie na ustaleniach związanych z transakcją, która miała miejsce w dniu 1 czerwca 2009 roku. Sąd meriti starannie rozważając materiał dowodowy i w konsekwencji

w istotnym zakresie zmieniając opis czynu przypisanego oskarżonemu C., nie popełnił błędu logicznego gdy chodzi o transakcje narkotykowe oskarżonych C. i K. w okresie od marca – października 2008 roku. W zarzucie aktu oskarżenia przyjęto, że transakcji tych było siedem (jedna w miesiącu po 20 gramów, łącznie 140 gramów amfetaminy za kwotę 400 zł), a sąd modyfikując zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 kpk opis tego czynu, mając na uwadze treść wyjaśnień oskarżonego K., że do transakcji dochodziło co miesiąc, półtora miesiąca, przyjął przerwy półtoramiesięczne uznając ostatecznie, że K. C. wprowadził do obrotu po 20 gramów w cenie 20 złotych za jeden gram, to jest łącznie co najmniej 100 gramów amfetaminy za kwotę co najmniej 2000 złotych. Wydawać by się mogło, że modyfikacja czynu przypisanego oskarżonemu C. w pkt XI tiret 1 nie jest prawidłowa i w takim samym zakresie prawidłowa nie jest prawidłowa modyfikacja czynu przypisanego oskarżonemu K. w pkt X tiret 1. Tymczasem logiczna analiza tych czynów dowodzi, że ustalenia sądu meriti są starannie rozważone, w granicach zasad prawidłowego rozumowania, a nadto sąd dostrzegł konieczność analizy wyjaśnień oskarżonego K. w granicach wytyczonych przepisem art. 5 § 2 kpk i w najszerszych możliwych granicach tę zasadę zastosował, przeprowadzając dostrzegalną między wierszami uzasadnienia, staranną analizę wyjaśnień oskarżonego K. z dnia 01 marca 2010 roku (k. 6458 i n.). Dlatego też nie dziwi ograniczenie zarzutu apelacji tylko do jednego z przypisanych oskarżonemu C. czynów. Na marginesie wypada jedynie zauważyć, że z podobną starannością sąd a quo ocenił dowody zgromadzone na potwierdzenie sprawstwa czynów przypisanych pozostałym oskarżonym i dlatego została ona doceniona, z jednym wyjątkiem, którego analiza zajęła miejsce poświęcone zarzutom apelacji obrońcy oskarżonego K.. Jest to uwaga niezwykle doniosła, albowiem w następstwie uwzględnienia jednego z zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego K. doszło również do niezamierzonej przez obrońcę oskarżonego C. zmiany zaskarżonego wyroku również w stosunku do tego oskarżonego, z oczywistych powodów – na jego korzyść.

Ustosunkowując się do zasadniczego zarzutu apelacji obrońcy oskarżonego C. wypada zwrócić uwagę, że logika zawartej w niej argumentacji nie uwzględnia zupełnie treści wyjaśnień oskarżonego K., z których wynika, że transakcja z dnia 1 czerwca miała swoją specyfikę, albowiem w tej transakcji C. nie uczestniczył bezpośrednio. W trakcie rozmowy z oskarżonym K. oznajmił bowiem, że „sam nie może jechać do W., ale może go tam z kimś ustawić” (k. 6461). Z wyjaśnień oskarżonego K. wynika, że C. pełnił w czasie tej transakcji rolę odmienną od pozostałych transakcji zawieranych z jego udziałem, albowiem zorganizował ją poza wiedzą oskarżonego K., który po przyjeździe do W. jedynie odebrał amfetaminę. Co istotne numer telefonu z którego rozmawiał oskarżony K. był inny, aniżeli jego właściwy numer, z czego z kolei wniosek, że nie mógł się pojawić w rozmowach rejestrowanych w trakcie kontroli operacyjnej.

Obrońca oskarżonego C. zwrócił w apelacji uwagę na jeszcze jedną istotną kwestię. Taką mianowicie, że w opisie czynu przypisanego w pkt XI sąd stwierdził, że czyn ciągły miał być popełniony w okresie od marca 2008 roku do 21 maja 2009 roku, gdy tymczasem z opisu poszczególnych czynów wywodzić należy, że ostatni z nich miał miejsce w dniach 30 maja – 01 czerwca 2009 roku. Uwzględniając datę ostatniego zachowania składającego się na czyn ciągły niewątpliwie zachodzi dostrzeżona dychochomia. Z uwagi na kierunek zaskarżenia wyroku zastanowić się jedynie należało, czy możliwą była zmiana opisu czynu przypisanego oskarżonemu w zakresie jego czasokresu przyjętego w pierwszej części tego opisu. Zdaniem Sądu Apelacyjnego zmiana taka była jak najbardziej dopuszczalna, albowiem z punktu widzenia dat wszystkich zachowań składających się na czyn ciągły określenie granic czynu ciągłego jest wynikiem oczywistej omyłki pisarskiej, którą można uwzględnić również w procesie wyrokowania reformatoryjnego. Skoro bowiem można tę oczywistą omyłkę sprostować w trybie przewidzianym w art. 105 kpk to tym bardziej można to uczynić poprzez zmianę zaskarżonego orzeczenia (art. 438 pkt 2 kpk).

Nie zasługiwał również na uwzględnienie podniesiony w tej apelacji zarzut rażącej niewspółmierności orzeczenia o karze. Sąd pierwszej instancji ustalił wyczerpujący katalog przesłanek warunkujących wymiar kary, w tym uprzednią karalność oraz rozmiary przestępczej działalności. Przyznanie się oskarżonego do większości zarzutów również stanowiło element miarkowania kary. Nadto, z wyjaśnień oskarżonego K. wynika, że oskarżony C. jest osobą, najbliższą źródła, gdy chodzi o pierwotne pochodzenie amfetaminy. Jest to okoliczność, która musi wpływać na wymiar orzeczonej wobec niego kary. Redukcja kary nastąpiła zatem jedynie w wyniku zastosowania starej ustawy, jak też modyfikacji ustaleń faktycznych dotyczących jednego z czynów. Nowa kara uwzględnia kompletny katalog

okoliczności wymienionych w art. 53 kk, nie nosząc tym samym cechy rażącej niewspółmierności. W wyniku takiego rozstrzygnięcia zmniejszono również wymiar środka karnego z art. 45 § 1 kk.

Obrońca oskarżonego P. Z. zwracając uwagę na treść wyjaśnień oskarżonego C. z postępowania przygotowawczego nie dostrzegł konieczności ich weryfikacji innymi dowodami. Tymczasem okazuje się z nich, że bez odwołania się do komunikatów oskarżony C. kategorycznie stwierdził, że nabył u oskarżonego Z. od 4 do 4 i pół kilograma amfetaminy, przy czym wyjaśnieniach z k. 6856 stwierdził, że nigdy nie miał kontaktów handlowych z inną osobą o imieniu P. aniżeli Z. i właśnie komunikat z dnia 18 kwietnia (k. 4325) kategorycznie rozstrzyga kwestię od kogo zakupił tego dnia amfetaminę. Oskarżony C. ani razu nie wyjaśnił by zakupił u oskarżonego Z. 3 i pół kilograma amfetaminy, gdyby przyjęc tylko tę ilość, która wynika z czynów przypisanych oskarżonemu Z., do których się przyznał, a że była to ilość około 4 – 4,5 kilograma, co pozostaje w koincydencji z analizą wynikającą z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, z której jednoznacznie wynika, że również w dniach 17-18 kwietnia doszło do transakcji przypisanej oskarżonemu. Powoływanie się na okoliczność jakoby transakcja taka nie była możliwa albowiem oskarżony Z. przebywał krytycznego dnia na służbie jest co najmniej niezrozumiałe, albowiem do transakcji doszło w bliżej nieustalonym czasie w dniach 17-18 kwietnia 2009 roku. W konsekwencji stwierdzić należy, że powołanie tego argumentu, przy uwzględnieniu, że dotyczy on jednego z wymienionych dni, jest z oczywistych powodów bezpodstawne. Co istotne, dowód w postaci cytowanych wypowiedzi nagranych rozmów mógł być wykorzystany w stosunku do oskarżonego C., a w sytuacji, gdy ten zdecydował się na złożenie wyjaśnień i ujawnił w nich rolę oskarżonego Z. zaistniała możliwość wykorzystania tego dowodu w stosunku do oskarżonego Z., w izolacji od treści rozmów. Nadto wypada zauważyć, że weryfikacja wyjaśnień oskarżonego C. odbywała się poprzez treść rozmów prowadzonych w czasie kontroli operacyjnej (...) (prowadzona w stosunku do oskarżonego C.), a więc zbędnym było odwoływanie się do rozmów prowadzonych w trakcie kontroli operacyjnej (...). Sąd meriti miał te wszystkie okoliczności w polu widzenia a klasyfikacja dowodów wynikająca z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w tym ta związana z ceną, które wyjaśnienia oskarżonego K. C. należy ocenić jako wiarygodne, pozostaje pod ochrona art. 7 kpk.

Karę wymierzoną oskarżonemu P. Z. należy ocenić jako surową, jednakże nie w stopniu, któremu należałoby przypisać cechę jej surowości rażącej. Kara ta uległa nadto złagodzeniu w wyniku zmiany kwalifikacji prawnej przypisanego mu przestępstwa, będącej następstwem zastosowania „starej ustawy”, dla oskarżonego względniejszej. Autor apelacji stracił niestety z pola widzenia fakt, że swoją działalność oskarżony prowadził w czasie, kiedy był funkcjonariuszem publicznym, a jest to okoliczność, która bez wpływu na wymiar kary pozostać nie może.

Apelacja obrońcy oskarżonego T. wywołała jedynie ten skutek, że czyn przypisany temu oskarżonemu w pkt XIV potraktowano jako przygotowanie do wprowadzenia narkotyków do obrotu, zaś powody zmiany wyroku zostały wyłuszczone w początkowej części rozważań niniejszego uzasadnienia.

Niewątpliwie oskarżony K. w swoich pierwszych wyjaśnieniach zaprzeczył by doszło do realizacji z T. transakcji, o której mowa w pkt XI aktu oskarżenia (pkt XIII części orzekającej). Ponieważ kontrola operacyjna (...) nie posiada zarejestrowanych rozmów stwierdzić należy, że wynikające z tej kontroli informacje nie mogły być wykorzystane w procesie.. Nie oznacza to oczywiście, że zostały one pozyskane nielegalnie, albowiem na prowadzenie tej kontroli operacyjnej była zgoda sądu i to zgoda udzielona we właściwym trybie. Mogły zostać jednak wykorzystane wyjaśnienia oskarżonego K. stanowiące odniesienie do konkretnych rozmów (nie zachowały się nośniki rejestracji rozmów). Zgoda Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 08 lipca 2009 roku na następce wykorzystanie materiałów zgromadzonych podczas kontroli operacyjnej (...)w stosunku do K. C., S. T. i P. Ł. w tym stanie rzeczy nie miała przełożenia na możliwość wykorzystania samych materiałów zgromadzonych w trakcie tej kontroli, skoro zostały one utracone, ale równocześnie brak tych materiałów nie pozbawiał cechy dowodu pozyskanego legalnie – wyjaśnień oskarżonego K.. Dlatego też tak ważne znaczenie mają wyjaśnienia tego oskarżonego, stanowiące dowód sprawstwa nie tylko jego ale również innych osób, o których mówi. W zakresie obydwu czynów przypisanych oskarżonemu T. wyjaśnienia oskarżonego K. w sposób bardzo precyzyjny potwierdzają jego sprawstwo. Analiza związków wyjaśnień oskarżonego K. z relacjami pozostałych oskarżonych, jak też zeznań świadków pozwala na wysnucie wniosku, że rzeczywiście minimalizował swój udział w pewnym zakresie stawianych mu zarzutów, jednakże w żadnym przypadku nie wytwarzał rzeczywistości nieistniejącej, czego potwierdzeniem jest wiedza pochodząca z innych źródeł osobowych. Również

wyjaśnienia oskarżonego T. są swoistego rodzaju potwierdzeniem zasadności powyższej tezy. Przynajmniej w zakresie czynu przypisanego mu w pkt XIII. Otóż zaprzeczając początkowo by w ogóle miała miejsce sytuacja opisywana przez oskarżonego K., ostatecznie stwierdził „nie pamiętam, ale chyba do tego zakupu nie doszło, nie pamiętam z jakich przyczyn” (k. 5257) wywodząc, że pojechał pod B. żeby odebrać tą amfetaminę ale ponieważ nie miał pieniędzy to podjechał tylko żeby porozmawiać. Opisał zatem całą transakcję jakby była zapięta na przysłowiowy „ostatni guzik” i ostatecznie stwierdził że przyjechał taką drogę żeby tylko porozmawiać?. Jest to relacja nielogiczna i w konfrontacji z wyjaśnieniami oskarżonego K., nie mogła zostać uwzględniona.

Wniosek z powyższego taki, że wyeliminowanie pewnego zakresu materiału dowodowego z powodu niemożliwości jego ujawnienia w toku postępowania karnego, nie miało wpływu na treść wydanego w sprawie wyroku, albowiem pozostałe zgromadzone dowody w tożsamym stopniu potwierdziły okoliczności mogące wynikać z kontroli pod kryptonimem (...). Apelację obrońcy oskarżonego T. oceniono w związku z tym co do zasady jako bezzasadną.

Zmiana kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu T. w pkt XIV (powody zmiany przeanalizowane w początkowej części uzasadnienia) nie wywołała równocześnie modyfikacji orzeczenia o karze, albowiem mieści się ona w granicach średniego ustawowego zagrożenia, a z punktu widzenia ilości amfetaminy, na zakup której zamówienie złożył oskarżony S. T., nie nosi cechy rażącej niewspółmierności. Przepięstwo to, co też należy podkreślić, w czasie jego popełnienia zagrożone było taką samą karą, jak w ustawie obowiązującej w czasie orzekania. Z kolei kara orzeczona za czyn przypisany w pkt XIII z uwagi na zmianę zakresu granic jej miarkowania, wynikającą z zastosowania względniejszej, „starej” ustawy, uległa modyfikacji adekwatnej do założonego w tejże ustawie stopnia społecznej szkodliwości czynu, postrzeganego jako reakcja władzy ustawodawczej na niebezpieczeństwo wynikające z obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi. Nie można mieć bowiem wątpliwości, że zasadnicza ocena stopnia społecznej szkodliwości dokonuje się poprzez określenie sankcji, w granicach której dochodzi do oceny konkretnego przypadku, dokonywanej z uwzględnieniem kwantyfikatorów zawartych w art. 115 § 2 kk.

Brak było równocześnie podstaw by dokonywać reasumpeji katalogu przesłanek wpływających na wymiar kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu S. T., prawidłowo ustalonego przez sąd a quo. Zasada wymiaru kary łącznej, podobnie jak w przypadku pozostałych oskarżonych jest prostym przeniesieniem zasady przyjętej w zaskarżonym wyroku, z uwagi na kierunek jego zaskarżenia, niemożliwej do modyfikacji na niekorzyść oskarżonego. Ponieważ oskarżony T. był wcześniej karany, pomimo formalnych przesłanek do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, z braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, odstąpiono od probacji.

W wyniku rozpoznania apelacji dostrzeżono również potrzebę modyfikacji opisu czynów przypisanych oskarżonym, w których dla określenia ilości środków odurzających, czy substancji psychotropowych użyto zwrotów „nie mniej niż”, „co najmniej”, które są przecież jedynie określeniem granic pewności informacji na ten temat, przekazywanych przez świadków i oskarżonych. Użycie tego rodzaju zwrotów przez osoby będące źródłem informacji o przestępstwie nie może implikować ich przeniesienia do aktu oskarżenia, wobec ograniczeń wynikających z art. 2 § 2 kpk i art. 5 § 2 kpk. Użycie tego rodzaju określeń w czynach przypisanych jako przestępstwo sugeruje, że odpowiedzialność karna została rozszerzona na obrót, udzielanie narkotyków ponad granicę „pewności”. Tego rodzaju sugestia jest w świetle przywołanych zasad procesu niedopuszczalna.

W zaskarżonym wyroku jako podstawę prawną grzywien wskazano przepisy art. 33 § 1, 2 i 3 kk. Pomijając fakt, że przepis § 2 art. 33 kk, nie ma zastosowania do grzywien orzekanych na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem ma charakter fakultatywny, gdy tymczasem grzywna orzeczona na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest grzywna obligatoryjną, Sąd Apelacyjny ocenił jako zbędne powoływanie tej podstawy skoro przywołany przepis określa podstawową zasadę wymiaru kary, tak jak w przypadku kary pozmienia wolności przepis art. 37 kk. Dlatego, modyfikując zgodnie z postulatem prokuratora kwalifikacje prawną czynów przypisanych oskarżonym i wyróżniając podstawę prawną skazania od podstawy prawnej wymiaru kary, nie powołano przepisu art. 33 kk jako podstawy prawnej wymiaru kary grzywny uznając, że podstawę tę stanowi przepis części szczególnej ustawy.

Zmiana orzeczenia o środkach karnych przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa podyktowana była w stosunku do oskarżonych K. i C. wyeliminowaniem czynu z dnia 1 kwietnia 2009 roku i modyfikacją ustaleń odnoszących się do czynu z dnia 4 kwietnia 2009 roku. Zmiana taka nie pojawiła się w orzeczeniu o środku karnym orzeczonym na podstawie art. 45 § 1 kk, dotyczącym oskarżonego Ł., acz również w stosunku do niego nastąpiła tożsama redukcja odpowiedzialności karnej. Stało się tak dlatego, że oskarżony Ł. był ostatnim ujawnionym ogniwem w łańcuchu obrotu w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a tym samym wartości tych narkotyków nie zostały uwzględnione przy określaniu wysokości środka karnego z art. 45 § 1 kk w pkt XIX (vide – argumentacja zawarta w procesie analizy zarzutów apelacji prokuratora).

Uwzględniając powyższe uwagi zmieniono zaskarżony wyrok zmieniono w sposób wynikający z wyroku Sądu Apelacyjnego, a w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymano w mocy (art. 437 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 1, 2, 3 i 4 kpk).

O kosztach procesu postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 1 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk mając na uwadze jak najbardziej celny pogląd, że „w zakresie uregulowań ustawowych dotyczących ponoszenia ciężaru kosztów postępowania odwoławczego ustawodawcy znane są tylko dwa warianty, to jest kiedy apelacja nie została uwzględniona, bądź kiedy została uwzględniona w całości”, co z kolei prowadzi do wniosku, że „nie można a contrario z art. 636 § 1 kpk wyprowadzić wniosku, że w wypadku uwzględnienia w jakimkolwiek zakresie środka odwoławczego wniesionego przez oskarżonego, nie ponosi on już kosztów postępowania odwoławczego ...” (postanowieni SN z dnia 06 listopada 2003 roku w sprawie V KKN 129/00; LEX nr 80285), jak też art. 2 ust. 1 pkt 4-6, art. 8 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.). W zakresie tego rozstrzygnięcia wypada przeprowadzić egzegezę terminu „jedna opłata za obie instancje” występującego w art. 10 ustawy, albowiem jego konotacje językowe mogą prowadzić do skrajnych wniosków. Otóż zgodnie z przepisem art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych w razie obniżenia lub podwyższenia wymiaru kary zasadniczej, zmiany jej rodzaju albo skazania dopiero przez sąd odwoławczy, sąd ten wymierza za obie instancje jedną opłatę według kary przez siebie orzeczonej, a na podstawie ust. 2. przepisy ust. 1 i art. 8 stosuje się odpowiednio w razie zmiany jednej z zaskarżonych kar zasadniczych. Wykładnia językowa terminu „jedna opłata za obie instancje” może sugerować, że każda zmiana orzeczenia o karze powoduje wyeliminowanie opłaty orzeczonej przez jedną z instancji, a opłata wymierzona w postępowaniu odwoławczym jest jedyną jaka występuje w całym postępowaniu. Wykładnia systemowa prowadzi jednakże do wniosku odmiennego, albowiem już w przepisie art. 2 i 3 ustawy ustawodawca założył, że opłaty są elementem procesu występującym w każdej instancji, z czego z kolei wniosek, że przepis art. 10 ust. 1 ustawy rozumieć należy w ten sposób, że modyfikacja orzeczenia o karze zawsze powoduje obowiązek wymierzenia za każdą z instancji jednej opłaty, a więc opłaty w takiej samej wysokości. Przyjmując tę zasadę zasądzono opłaty za postępowanie odwoławcze od oskarżonych T., Ł., C. i Z., których wysokość uwzględnia zakres zaskarżenia wyroku (apelacje obrońców oskarżonych Ł. i T. – wyrok zaskarżony w całości, apelacje obrońców oskarżonych C., Z. i K. – apelacje nie kwestionowały wymiaru kary grzywny), zaś w stosunku do oskarżonego P. K. (1), co do którego wystąpiła istotna modyfikacja orzeczenia o karze, skutkująca zmianą wysokości opłaty wymierzonej za karę pozbawienia wolności – kwotę łączną, która uwzględnia wysokość opłaty tak za pierwszą, jak i za drugą instancję.

Oskarżony A. M. (2) został zwolniony od kosztów sądowych postępowania odwoławczego ze względów słuszności, albowiem nie on spowodował potrzebę kontroli instancyjnej wydanego wobec niego wyroku (art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk).